PROLETARI DIN TOATE ȚARILE, UNIȚI-VA!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul I Nr. 86
Marți 22 februarie 1955

4 pagini
Prețul 20 bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R

In acest număr:

Hotărîrea Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne privind contractarea de legume, semințe de legume și fructe (pag. a 2-a)

Ing. agronom Albu Nicolae: Din experiența mea de lector (pag. 2-a)

Ing. Tiberiu Mureșanu: Asigurarea semințelor de soi și pregătirea lor, mijloc important pentru sporirea producției agricole (pag. a 3-a)

Să fim gata pentru începerea bătăliei însămînțărilor! (pag. a 3-a)

PEPINIERELE TREBUIE SĂ PRODUCĂ CANTITĂȚI SPORITE DE MATERIAL POMICOL SADITOR DE BUNĂ CALITATE! — Pe marginea consfătuirii pe țară a pepinieriștilor pomicoli (pag. a 3-a)

ZIUA ARMATEI SOVIETICE (pag. a 4-a)

Declarația guvernului sovietic în legătură cu apropiatele lucrări ale subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare (pag. a 4-a)

Pregătirile de război adîncesc mizeria maselor muncitoare din Italia (pag. a 4-a)

Să terminăm grabnic pregătirile pentru campania de primăvară

In întreaga țară oamenii muncii de pe ogoare își intensifică zi de zi eforturile pentru a termina cît mai grabnic pregătirile în vederea începerii muncilor agricole de primăvară. In numeroase gospodării agricole de stat, stațiuni de mașini și tractoare, gospodării colective, întovărășiri și gospodării individuale, unde au fost luate din vreme măsurile care să asigure un ritm de lucru intens, pregătirile au fost terminate sau se apropie de sfîrșit. Printre primele unități care și-au pus la punct utilajul, și-au asigurat semințele necesare însămînțărilor, le-au condiționat și le-au încercat puterea de încolțire, se numără și gospodăriile de stat „Dumitru Marinescu"-Belitori, regiunea București, Tîrgușor, regiunea Constanța, Zalău, regiunea Cluj, gospodăriile agricole colective Chelmac și Vinga, regiunea Arad etc. Gata pentru a începe muncile de primăvară sînt și mecanizatorii din S.M.T.-urile din regiunea Stalin, S.M.T. Ciorani, regiunea Ploești, S.M.T. Nănești, regiunea Galați, precum și țăranii muncitori din numeroase comune.

Situația nu este însă pretutindeni la fel. Intr-o serie de regiuni, datorită faptului că se neglijează organizarea, îndrumarea și controlul lucrărilor, pregătirile pentru muncile de primăvară se desfășoară într-un ritm neîngăduit de încet. Bunăoară, în regiunile Iași, Hunedoara, Constanța și Suceava, reparatul tractoarelor se află în mare întîrziere, iar în regiunile Oradea, Ploești, Suceava și Pitești, n-a fost reparat decît un număr mic din totalul semănătorilor necesare în campania însămînțărilor. De asemenea, nu în toate regiunile țării au fost asigurate semințele necesare însămînțărilor de primăvară. In regiunile Oradea, Hunedoara, Cluj, Bîrlad, Baia Mare și Bacău, de pildă, au fost condiționate cantități mici de semințe.

Cu fiecare zi ce trece ne apropiem tot mai mult de începerea campaniei agricole de primăvară. Lucrările din această campanie au o mare însemnătate economică și politică. De efectuarea lor la timp și la un înalt nivel agrotehnic depinde în mare măsură sporirea producției agricole la toate culturile, depinde înfăptuirea sarcinii puse de partid și guvern în fața oamenilor muncii din agricultură, sarcina de a realiza în acest an o producție de 10 milioane de tone la grîu și porumb, de a obține o recoltă medie de 2000 de kilograme de porumb (boabe) la hectar.

In campania agricolă de care ne desparte doar un număr redus de zile, trebuie să se efectueze un mare volum de arături și însămînțări într-un timp scurt. De aceea, în răstimpul care a mai rămas pînă la începerea însămînțărilor, munca trebuie astfel organizată încît să fie grabnic terminate pregătirile în toate unitățile agricole și satele patriei noastre, pentru ca din primele zile bune de lucru să se poată începe cu toate forțele arăturile și însămînțările de primăvară.

In această perioadă, una din principalele sarcini care stau în fața oamenilor muncii din agricultură este terminarea grabnică a reparării utilajului agricol, astfel încît fiecărui tractor să i se asigure buna funcționare pe toată durata campaniei de primăvară. In acest scop conducerile S.M.T.-urilor, centrelor mecanice, gospodăriilor agricole de stat și colective au obligația să ia grabnic măsuri pentru intensificarea ritmului lucrărilor de reparații: acolo unde există posibilități, lucrul să fie organizat în schimburi de zi și noapte. De asemenea, aceste unități trebuie să țină o mai strînsă legătură cu bazele de aprovizionare cu piese de schimb și materiale, să folosească din plin resursele locale pentru confecționarea unor piese mărunte necesare reparațiilor, să creeze mecanizatorilor cît mai bune condiții de lucru etc. Comisiile de recepție din aceste unități au datoria să verifice cu toată atenția calitatea reparațiilor, restituind echipelor, spre a fi refăcute, lucrările găsite necorespunzătoare cu ocazia efectuării controlului.

Pentru ca și reparațiile mașinilor și uneltelor agricole ale țăranilor muncitori să fie terminate cît mai grabnic, comitetele executive ale sfaturilor populare comunale au obligația să asigure aprovizionarea centrelor de reparații cu combustibilul și materialele necesare, să urmărească zilnic graficul realizărilor reparațiilor și să ia măsuri — acolo unde este nevoie — pentru mărirea capacității de lucru a centrelor de reparații.

Obținerea unor recolte îmbelșugate la hectar depinde în bună măsură și de calitatea semințelor pusă în pămînt. De aceea, printre măsurile ce trebuie luate în momentul de față pentru asigurarea succesului campaniei agricole de primăvară, se numără și procurarea cît mai urgentă a cantității necesare de semințe de soi, cu o mare putere de încolțire.

Țăranii muncitori care nu au asigurate semințe din soiul cel mai potrivit condițiilor locale de climă și sol, trebuie îndrumați să-și procure aceste semințe prin schimbul direct între țăranii muncitori sau prin schimbarea semințelor necorespunzătoare cu semințe de soi din fondul centralizat al statului. In acest scop, comitetele executive ale sfaturilor populare comunale au datoria să întocmească neîntîrziat tabele de țăranii muncitori care vor să schimbe semințele trebuitoare ogoarelor la bazele de recepție. Paralel cu aceasta, trebuie luate măsuri pentru intensificarea muncii la centrele de curățire și tratare a semințelor; trebuie grăbită, de asemenea, acțiunea de verificare a puterii de încolțire a semințelor.

Practica agricolă a dovedit că sporuri mari de recoltă se realizează atunci cînd pămîntul este bine îngrășat cu îngrășăminte naturale. Pentru aceasta, este necesar ca în timpul care a mai rămas pînă la începerea însămînțărilor să se intensifice transportul gunoiului de grajd pe cîmp, unde trebuie așezat în grămezi pentru a fi împrăștiat și îngropat sub brazdă, o dată cu efectuarea arăturilor de primăvară.

Experiența de pînă acum a dovedit cu prisosință că buna desfășurare a lucrărilor în campaniile agricole este condiționată în mod hotărîtor de buna organizare a muncii. Pentru ca lucrările din campania agricolă de primăvară să poată fi cît mai judicios organizate spre a se folosi la maximum de randament utilajul S.M.T.-urilor, conducerile acestor unități trebuie să intensifice munca de lămurire dusă în masa țăranilor muncitori, încît încheierea contractelor pentru întreg ciclul de lucrări să fie terminată cît mai grabnic.

In scopul bunei desfășurări a muncii în campania de primăvară, conducerile S.M.T.-urilor au datoria să repartizeze neîntîrziat pe brigăzi — în funcție de dotarea lor — sarcinile de producție cuprinzînd volumul și calitatea lucrărilor, indicii de producție și consum etc. De asemenea, directorii și agronomii șefi din gospodăriile agricole de stat trebuie să grăbească defalcarea sarcinilor din planul anual de producție pe secții, trupuri, brigăzi etc.

Succesul muncilor agricole de primăvară depinde în primul rînd de oameni, de străduința și priceperea cu care vor lucra. De aceea, în această perioadă trebuie dată multă atenție popularizării metodelor agrotehnice înaintate, răspîndirii cît mai largi a experienței fruntașilor recoltelor bogate. Organizarea de consfătuiri cu fruntașii recoltelor bogate în fiecare sat și comună va ajuta pe țăranii muncitori să se convingă că muncind după metode înaintate, așa cum muncesc fruntașii, vor putea dobîndi în mod sigur o recoltă de 2.000 kg de porumb boabe la ha și chiar mai mult, precum și producții mari la toate celelalte culturi.

In comune, comitetele executive ale sfaturilor populare au datoria să îndemne pe țăranii muncitori să alcătuiască încă de pe acum grupe de întrajutorare în efectuarea lucrărilor agricole prin bună înțelegere. Totodată, țăranii muncitori să fie îndrumați spre a folosi din plin întreg utilajul agricol existent la centrele de închiriat mașini și unelte.

Intensificînd pregătirile pentru campania de primăvară și luînd din vreme măsuri pentru ca lucrările să fie efectuate la timp, în cadrul epocii optime indicate pe plan local de tehnicienii și inginerii agronomi, oamenii muncii de pe ogoare vor pune bazele unei recolte îmbelșugate, contribuind în felul acesta la înfăptuirea sarcinilor privind îmbunătățirea aprovizionării oamenilor muncii de la orașe și sate cu produse agro-alimentare.

Credite pentru țăranii muncitori

In scurtul timp de cînd funcționează Banca Agricolă, prin sucursalele și filialele din întreaga țară, a satisfăcut numeroase solicitări ale producătorilor agricoli, acordînd credite pentru procurarea de animale de muncă și de producție, de unelte pentru dezvoltarea pomiculturii și viticulturii etc. Gospodăria agricolă colectivă din comuna Fibiș, regiunea Arad, de exemplu, a primit un credit de 486.956 lei, iar acea din comuna Modelu, regiunea București, de 234.173 lei.

Credite importante au primit de la Banca Agricolă și țăranii muncitori cu gospodării individuale. Țăranii muncitori din regiunea Baia Mare, de pildă, au primit pînă acum credite în valoare de peste 2.375.000 lei, cei din regiunea București în valoare de 2.775.000 lei, iar țăranii muncitori din regiunea Craiova în valoare de 2.625.000 lei etc.

In cursul anului, Banca Agricolă va acorda gospodăriilor agricole colective numai pentru construcții și procurarea de animale credite în valoare de peste 200 milioane lei.

Semnăm Apelul Păcii împotriva celor care pregătesc războiul atomic!

Zilnic în întreaga țară toți oamenii cinstiți își aștern iscălitura pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii, manifestîndu-și astfel hotărîrea lor de a lupta pentru menținerea și apărarea păcii.

In clișeu: Țăranca muncitoare Botoacă Elena, din comuna Comarnic, regiunea Ploești, a doua zi după ce a născut în maternitatea comunei, semnează cu drag Apelul.

SEMNĂTURA

Eu l-am văzut cum vine, mergînd încet și drept,
cu o insignă veche de invalid pe piept.

Pășea cum calcă pruncii, cu pași alături, mici,
de parcă-n lumea asta, nu ar fi fost de-aici.

Și parcă la tot pasul ar fi trecut un prag.
Și pipăia-nainte, tot locul, c-un toiag

ce ca un fluer luciu suna sec pe asfalt,
și îi era cu-o palmă ca dînsul mai înalt.

Toiagul drept, cu coajă, vreo creangă dintr-un pom,
era acum o parte din trupul lui de om.

Căci pipăia cu dînsul, cu ezitări de-antenă,
și-i asculta bătaia-n urechi, ca-ntr-o galenă.

Ținea mereu sus capul, cu pleoape-ntredeschise,
ca urmărind în minte ne-nchipuite vise.

Parcă-nfrunta lumina, — cît îmi părea de blînd, —
și obosit, o clipă se-oprea din cînd în cînd.

Privea, și totuși parcă privea în nicăieri,
ca omul ce-și ascunde adîncile dureri.

Păreau albaștri ochii și totuși erau goi.
Privirea și-o pierduse, odată, în război.

Mai poartă viziunea acelei albe clipe,
cînd i-au căzut pe pleoape cernitele aripe.

Și dacă azi nu vede, ce-a fost atunci el știe
și poartă-n el imagini de-atunci, pe veșnicie.

In noaptea lui de astăzi, explozia-i apare,
parc a sărit în aer atunci, bătrînul soare,

și se-așternu o beznă adîncă pin' departe,
și pentru totdeauna, ca-ntr-un pridvor de moarte.

Ce bine ar fi încă, de-n minte n-ar vedea,
ce a văzut-nainte de strania perdea.

De ar putea să uite, sub negru i abajur
cadavrele hidoase întinse împrejur:

Prietenii de luptă, de-o clipă înainte:
Gheorghiță, caporalul, cum sta acum cuminte!

El, cel făr' de astîmpăr, și ne-ntrecut la glume,
cu capul în țărînă, trecuse-n altă lume...

Plutonierul Toader, care-njura grozav,
zăcea întins pe spate, parc-ar fi fost bolnav.

Și Ticu, și Iftode, Năstase și Andrei,
Vasile a văduvei, și alții mulți ca ei,

cu care-a făcut glume, a rîs, a stat la masă,
pe care îi așteaptă, ai lor, să vie-acasă,

dormeau la fel atuncea, pe-un lan întins, prin gropi,
încinși cu centiroane și grei ca niște snopi...

Il vede-n amintirea luminei, ca-n zăpadă.
Și dacă asta-i lumea, mai bine să nu vadă.

Și tot bătînd toiagul, cu sunet de proteze,
venea, Apelul Păcii, și dînsul să-l semneze.

Căci el vedea mai bine ca ochii cei mai buni,
ce-i un război pe care-l vor astăzi alți nebuni.

I-au pus condeiu-n mînă, și orbul a semnat.
Și mîna-i tremurîndă, atunci n-a tremurat.

Ii flutură un zîmbet, pe fața lui de lut,
și parcă-n clipa ceea, el, orbu-ar fi văzut.

DEMOSTENE BOTEZ

600 de semnături într-o singură zi

La fel ca în toate orașele și satele țării noastre, și în comuna Cîndești, raionul Buhuși, țăranii muncitori semnează cu hotărîre Apelul Consiliului Mondial al Păcii. In cadrul mitingului pentru pace care a avut loc în comună, țăranii muncitori și-au arătat dorința de a munci în anul acesta și mai bine pămîntul pentru a obține recolte bogate, ca prin aceasta să întărească patria noastră scumpă.

Numai în ziua de 13 februarie cetățenii acestei comune au așternut peste 600 de semnături pe Apelul de la Viena. Printre cei care au luat cuvîntul cu acest prilej și și-au exprimat hotărîrea de a întări semnătura pusă pe Apelul Păcii prin munca lor de zi cu zi, au fost țăranii muncitori Gheorghe Lazăr, M. Iovaie, V. Vlai și alții.

Tache Vasilache
corespondent

Hotărîți să împiedice dezlănțuirea războiului atomic

In satele raionului Stalin, campania pentru strîngerea semnăturilor pe Apelul pentru Pace se desfășoară într-o atmosferă de mare însuflețire.

La fiecare casă, echipele pentru strîngerea de semnături sînt întîmpinate cu bucurie și încredere. Bărbați și femei, tineri și vîrstnici, își aștern semnăturile pe Apel, hotărîți să împiedice, împreună cu partizanii păcii din lumea întreagă, dezlănțuirea unui război atomic distrugător.

Numai în 5 zile, în 16 comune din acest raion, pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii au fost depuse un număr de 22.316 de semnături.

In comuna Sînpetru, de pildă, Apelul a fost semnat în timp de 2 zile, de toți cei 1332 de locuitori ai comunei.

T. POREA

Cu Apelul Păcii, din casă în casă

Soarele trecuse de prînz, cînd împreună cu echipa utemistului Lucian Melinte, ajunsesem cu strîngerea semnăturilor pentru pace la casa lui moș Calistrat. Am bătut în poartă, dar timp de cîteva minute nu ne răspunse nimeni. Ne gîndeam că gospodarul fiind om bătrîn, n-o fi stînd prea bine cu auzul, sau c-o fi plecat undeva prin vecini. Ne făceam fel de fel de presupuneri, cînd deodată apăru la poartă un flăcăiandru ochește, cu căciula neagră, țuguiată.

— Acasă-i moșu Calistrat? — întrebă utemistul.

— Acasă. — răspunse flăcăiandrul și ne deschise poarta, poftindu-ne înăuntru.

Moș Calistrat nu era însă în casă. Il găsirăm în fundul curții, unde pînă atunci, ajutat de flăcăiandrul acela care îi este nepot, tăiase cu fierăstrăul un trunchi de salcîm.

Gospodarul ne-a poftit în casa lui curată, cu mușcată la fereastră. A venit și mătușa Safta care fusese la o vecină. Și acolo, în odaia aceea cu tavanul din grinzi lustruite, glasul lui moș Calistrat ne-a depănat amintiri din vremuri de demult...

Alte bucurii decît acelea pe care i le dă munca cinstită, traiul în înțelegere cu nevasta și sănătatea copiilor, n-a avut în casa lui moș Calistrat Melinte din Pădureni. De aceea, el a vorbit mai puțin despre aceste lucruri. A vorbit în schimb, înduioșîndu-se, despre învoielile grele de pe fostele moșii Sturza, Picleanu, Apostoleanu; despre răscoala din 1907 cînd el a fost acuzat că a ridicat glas împotriva moșierilor și că s-a pus în fruntea răsculaților.

— Eu am ținut cu dreptatea, cu oamenii săraci: după cum mi-a cerut inima.

Apoi aducîndu-și aminte de războiul din 1916, la care a luat parte, moș Calistrat adăugă:

— Războiul îl pun la cale cei care trăiesc din munca altora. Am citit și eu în ziare că dușmanii păcii și omenirii urzesc un nou război, un război cu bombe d-astea atomice și am înțeles că aruncarea unor astfel de bombe pustiește totul.

Cînd semnă Apelul de la Viena împotriva războiului atomic în privirile bătrînului, blînde pînă în acel moment, se putea citi hotărîre, încredere, dar și scîntei de ură.

Pe hîrtia albă stau scrise trei nume: al lui moș Calistrat Melinte, al mătușei Safta și al nepotului lor, Gheorghiță. Trei semnături simple dar ele exprimă acea dorință arzătoare ce stăpînește astăzi inimile și conștiința milioanelor de oameni din țara noastră: statornicirea unei păci trainice în lume, înlăturarea primejdiei războiului atomic.

Ne-am oprit apoi la casa colectivistei Nineta Gîrleanu. In camera unde am fost poftiți, ne-au întîmpinat bucuroși doi tineri: un băiat de vreo 17 ani și o fată de aproape 19 ani. Petrache și Laurenția — așa se numesc copiii colectivistei Nineta Gîrleanu din comuna Pădureni, regiunea Bîrlad. Feciorul e muncitor la o fabrică din Focșani, iar fata e bibliotecara căminului cultural din comună. Tatăl lor a murit pe front în ultimul război mondial. Copiii au fost crescuți cu greu în lipsuri și nevoi de către mama lor, rămasă văduvă în floarea vîrstei. Nineta Gîrleanu și odraslele ei trăiesc acum o viață la care pe vremea moșierilor și capitaliștilor nu se putea ajunge. Fata și feciorul colectivistei Nineta Gîrleanu sînt viața ei, fericirea ei.

— Pentru copiii mei și pentru toți ca ei, care au de trăit o viață cum n-am avut eu în tinerețe, semnez din toată inima Apelul de la Viena, cu credința nestrămutată că prin ea contribui la zădărnicirea uneltirilor războinice ale imperialiștilor.

Lingă semnătura mamei și-au pus și copiii pe a lor. Sînt alte trei semnături deosebite, așternute pe Apel, dar ele exprimă aceeași voință comună: apărarea păcii.

*

S-a înserat. Pe ulița mare și în multe case din Pădureni, luminează becul electric. Impreună cu echipa pentru strîngerea semnăturilor pe Apelul Păcii am ajuns la locuința țăranului muncitor Năstase Ene, unul dintre fruntașii comunei atît în munca de pe ogoare, cît și la achitarea îndatoririlor patriotice față de stat. Toți ai casei: Năstase și Maranda Ene, fiica lor, Ionelia, în etate de 17 ani, Vasile și Eleonora, fiul și nora lui Năstase și ai Marandei Ene, s-au strîns în jurul echipei și încep a discuta despre pace. Toți sînt bucuroși de asemenea oaspeți. Năstase Ene, om care a făcut două războaie, vorbește cu înțelepciune:

— Pacea e lucru sfînt! Războiul înseamnă moarte și eu l-am cunoscut prea bine. Numai din comuna noastră au pierit în ultimul război peste 60 de oameni. Numai din familia noastră am pierdut în ultimul război mondial 4 nepoți și doi cumnați.

Gospodarul acesta cu vorba chibzuită și fapta cinstită, adresă alor săi cuvinte pe care le mai rostise și în alte dăți:

— Noi avem fericirea să trăim ca oameni liberi; muncim pentru noi și ne bucurăm de rodul muncii noastre. Uite, în comună avem lumină electrică, cinematograf, școală de 7 ani cu internat. Și toate acestea s-au făcut în anii puterii populare.

Pentru viața lor nouă, pentru liniștea căminelor lor, pentru tot ce s-a înfăptuit în comuna lor și se va mai înfăptui, membrii familiei gospodarului Năstase Ene din Pădureni, regiunea Bîrlad, au semnat Apelul de la Viena cu încredere în victoria forțelor păcii, împotriva acelora care vor să dezlănțuie războiul atomic.

RADU SANDU

Sîntem hotărîți să obținem anul acesta peste 2000 kg porumb boabe la hectar

Am citit în ziare discuțiile purtate de fruntașii recoltelor bogate în legătură cu felul cum poate fi dobîndită în acest an o recoltă medie de 2000 kg de porumb (boabe) la hectar. Vreau să arăt că și în gospodăria noastră colectivă se frămîntă asemenea probleme.

Experiența anilor trecuți ne-a dovedit că asemenea recoltă chiar poate fi și depășită cu mult dacă cultivăm porumbul după metode agrotehnice înaintate. Pămîntul ne e bun, fiind destul de prielnic creșterii porumbului. Noi știm însă că rodnicia pămîntului poate să crească. Pentru aceasta, se cere ca el să fie îngrășat cu bălegar suficient și lucrat bine și la timp.

In planul de producție al gospodăriei noastre, noi am prevăzut să însămînțăm porumbul în tarlaua pe care anul trecut am cultivat grîu. Pe acest teren, am transportat din toamnă cîte 35 de care de bălegar bine dospit, pe fiecare hectar. Bălegarul a fost băgat sub brazdă o dată cu arătura de toamnă care a fost făcută cu tractoarele S.M.T.-ului la 25 cm adîncime.

Un proverb vechi spune: „ce semeni aceea culegi", și așa este. Pui în pămînt sămînță de soi, aleasă și tratată, cresc plante viguroase care-ți dau rod bogat și de bună calitate. Dacă semeni la întîmplare orice fel de sămînță, culegi o recoltă slabă chiar dacă pămîntul e roditor. Iată de ce pentru cultura porumbului noi am ales pentru sămînță știuleții cei mai sănătoși, cu rîndurile drepte, care aveau capetele acoperite complet cu boabe. Apoi am făcut proba de încolțire a seminței pentru a fi siguri că orice bob pus în pămînt va răsări și astfel nu vom avea goluri.

Din timp gospodăria noastră colectivă a plănuit și lucrările care vor fi făcute la cultura porumbului, începînd cu pregătirea terenului pentru semănat și terminînd cu recoltatul. Astfel, noi ne-am propus ca în primăvară, imediat ce pămîntul se va zvînta, să grăpăm și să tăvălugim arătura de toamnă pentru a menține în pămînt cît mai multă umezeală, iar înainte de însămînțare să dăm numai cu cultivatorul. După această lucrare, vom marca locul cu ajutorul unui marcator făcut de noi, ca să putem însămînța porumbul în cuiburi așezate în pătrat. Am hotărît ca în primăvară să însămînțăm după această metodă o suprafață de 90 de hectare. Dacă timpul ne va permite, vom însămînța în cuiburi așezate în pătrat întreaga suprafață planificată a fi cultivată cu porumb.

Cînd porumbul va avea două frunze, îi vom face prima prașilă. Deoarece însămînțatul în cuiburi așezate în pătrat ne dă putința să folosim nestingherit prășitoarele mecanice, vom prăși în acest an porumbul de 5 ori, la o adîncime de 4 pînă la 5 centimetri. De asemenea am hotărît să facem polenizarea suplimentară pe o suprafață de cel puțin 50 ha și vom controla în permanență tarlaua de porumb pentru a îndepărta plantele atacate de tăciuni.

Noi sîntem siguri că, muncind astfel, respectînd îndrumările pe care ni le dau inginerii și agronomii de la raion, vom obține o producție medie de peste 2.000 kg de porumb boabe la hectar.

CHEJEN ALEXANDRU
președintele gospodăriei agricole colective „Vasile Roaită" din comuna Tolpoș, regiunea Oradea

Consfătuiri ale țăranilor muncitori pe grupe de case

Cu sprijinul organizației de bază, comitetul executiv al sfatului popular din comuna Buda, regiunea Bîrlad, a organizat de curînd primele consfătuiri pe grupe de case. La aceste consfătuiri au luat parte țărani muncitori, fruntași ai recoltelor bogate, deputați comunali și membri ai comitetului executiv.

In satul Salahoru, o parte din țăranii muncitori s-au adunat în casa lui L. Vasile și au început să discute cum stau cu pregătirile în vederea campaniei de primăvară. Impreună cu unii dintre învățători, țăranii muncitori au analizat în cadrul consfătuirii și probele pentru încercarea puterii de încolțire a semințelor. Ei au constatat ca la diferite cereale, semințele au o putere de încolțire între 94-100 la sută. De asemenea, s-a mai constatat că probele de orz, ovăz și porumb aduse de Gheorghe Popa nu au o putere de germinație decît de 74-81 la sută. Țăranul muncitor Parfenie Nicolae și-a luat angajamentul că îi va da contra schimb semințe cu putere de încolțire bună pentru porumb, orz și ovăz.

Ca și Parfenie Nicolae s-au angajat și țăranii muncitori Gheorghe Luca, Ion Hariton și alții să dea contra schimb semințe de calitate acelor țărani muncitori a căror semințe nu au o putere normală de încolțire. Iar țăranii muncitori Luca Vasile, Popa Gheorghe și alții s-au angajat că vor ajuta cu atelajele lor pe țăranii muncitori din sat ce nu au vite de muncă.

Asemenea rodnice consfătuiri pe grupe de case vor continua și în celelalte sate ale comunei Buda.

Constantin Predescu
corespondent

Timpul probabil pentru intervalul de la 23 februarie la 1 martie

Vreme rece la început cu cer variabil, apoi umedă, cu cer mai mult acoperit. Precipitații sub formă de lapoviță și ninsoare la începutul perioadei, apoi lapoviță și ploaie temporară. Vînt moderat predominînd din sectorul de miază-noapte. Temperatura în scădere mai întîi, apoi în creștere.

Pămîntul va fi foarte umed și înghețat în partea de miază-noapte a țării.

HOTĂRÎREA

Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne privind contractarea de legume, semințe de legume și fructe

In scopul stimulării producătorilor de legume, semințe de legume și fructe, pentru mărirea producției la hectar, în vederea unei mai bune aprovizionări a oamenilor muncii de la orașe și asigurării cu materii prime agricole a industriei alimentare, Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne

Hotărăște:

1. Intreprinderile industriale și comerciale ale Ministerelor Industriei Alimentare, Comerțului Interior, Comerțului Exterior, Agriculturii și Silviculturii, ale comitetelor executive ale sfaturilor populare, precum și unitățile Centrocoop vor încheia contracte pentru cultura și livrarea legumelor, semințelor de legume, fructelor, cu gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole, asociațiile de cultivatori și cultivatorii individuali, în conformitate cu prevederile prezentei Hotărîri.

Pentru a asigura unităților de industrie alimentară o aprovizionare ritmică cu legume, zarzavaturi și fructe de bună calitate, în vederea folosirii întregii capacități de prelucrare în tot cursul anului; în scopul evitării transporturilor costisitoare, a pierderilor și pentru micșorarea prețului de cost; pentru a crea o mai strînsă legătură între fabrici și producătorii agricoli și pentru a cointeresa pe producătorii din apropierea fabricilor să producă legume, zarzavaturi și fructe în cantități tot mai mari și de bună calitate, unitățile de mai sus, prin împuterniciții lor, vor încheia contracte pe termen de un an sau mai mulți ani cu producătorii din zona cea mai apropiată de fabrică.

Ministerele contractante vor încheia contracte în primul rînd cu producătorii specializați (grădinari, pomicultori etc.) și îndeosebi în localitățile specific producătoare de legume, zarzavaturi și fructe.

2. Pentru a sprijini pe producători să obțină venituri mai mari pe baza unor producții sporite, cei care vor încheia contracte de cultură pentru legume, zarzavaturi, semințe de legume și fructe cu unitățile de stat și cooperatiste vor beneficia de următoarele avantaje:

a) Li se va înlesni de către unitățile contractante să-și procure, la prețuri avantajoase, materialele, îngrășămintele chimice și uneltele necesare producției; semințele pentru cultura de legume și producerea semințelor de legume le vor putea cumpăra, beneficiind de o reducere de 75% din preț, în afară de fasole, mazăre, cartofi timpurii sau de vară, arpagic și usturoi, care vor putea fi puse la dispoziția producătorilor în limita posibilităților, la prețuri de stat.

Cantitățile de materiale și condițiile de cumpărare vor fi prevăzute în contract.

b) Pentru prevenirea atacului de dăunători asupra culturilor, precum și pentru combaterea acestora, producătorii vor primi gratuit și la timp insecto-fungicidele necesare, prin unitățile contractante, care se vor aproviziona de la Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

Indrumarea tehnică pentru combaterea dăunătorilor se va face de către organele Ministerului Agriculturii și Silviculturii și ale unităților contractante.

c) Vor primi credite prin Banca Agricolă pentru procurarea semințelor, materialelor necesare producției și pentru efectuarea lucrărilor de însămînțare și întreținere a culturilor.

Creditele acordate, conform anexelor nr. 2, 3 și 4, care fac parte din prezenta Hotărîre, vor fi eșalonate de către Comitetul de Stat pentru Colectarea Produselor Agricole, de comun acord cu departamentele contractante și cu Banca Agricolă.

d) Pentru a cointeresa într-o măsură mai mare gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole și asociațiile de cultivatori de a-și iriga suprafețele — acolo unde condițiile permit — în vederea obținerii de producții mărite și pentru creșterea veniturilor lor, ele pot primi credit pe mai mulți ani prin Banca Agricolă. Creditul va fi dat sub formă de inventar agricol: pompe, motoare, țevi și alte materiale necesare, precum și ajutor tehnic pentru irigat.

In același scop producătorilor individuali care încheie contracte cu unitățile de stat și cooperatiste li se va înlesni obținerea de credite cu dobîndă mică, pentru a-și procura materialele necesare irigației.

Pentru a crea cultivatorilor posibilitatea de aprovizionare, Ministerul Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini, Ministerul Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice și UCECOM-ul, în colaborare cu ministerele interesate în încheierea contractelor, vor stabili lista uneltelor, mașinilor și materialelor de irigație și vor asigura cantitățile necesare.

e) La culturile irigate unde se folosesc motoare și pompe, unitățile Ministerului Industriei Petrolului vor vinde producătorilor contractanți carburanții și lubrefianții necesari, la prețurile fixate pentru unitățile de stat, pe baza adeverințelor eliberate de comitetul executiv al sfatului popular respectiv, care va calcula necesarul în raport cu suprafața de irigat, în conformitate cu normele de consum în vigoare pentru motoarele respective.

f) Producătorii care încheie contracte de legume vor beneficia de reducerea impozitelor datorate pentru suprafețele contractate, cu condiția livrării produselor la termenele, în cantitățile și calitățile prevăzute în contract, după cum urmează:

La contractele de legume, zarzavaturi și semințe de legume încheiate pe un an:	50%
La contractele de legume, zarzavaturi și semințe de legume încheiate pe mai mulți ani:	100%
La contractele de fructe pe mai mulți ani:	100%

g) Pentru a cointeresa pe producători în cultura și extinderea suprafețelor cultivate cu căpșuni, în afară de avantajele arătate mai sus, acestora li se va înlesni procurarea de porumb necesar consumului propriu, la preț de stat. Cantitățile și condițiile de livrare a porumbului vor fi prevăzute în contracte.

De asemenea, pentru culturile de căpșuni cu așternut de paie se va acorda producătorilor un spor de 20% din prețul pe care-l vor stabili comitetele executive ale sfaturilor populare prin biroul de convenții.

h) Producătorii care încheie contracte conform prezentei Hotărîri și își îndeplinesc obligațiile prevăzute în contract vor fi scutiți de cote obligatorii la produsele vegetale pentru suprafețele contractate.

i) Producătorilor contractanți care aduc produsele lor la centrele de recepție situate la o distanță mai mare de 5 km., socotită de la comuna pe al cărei teritoriu se află cultura contractată, li se va plăti transportul produselor, conform tarifelor în vigoare.

3. Producătorii contractanți care vor preda produsele lor direct la centrele de desfacere și consum ale unităților contractante vor primi, conform înțelegerii contractuale, fie prețul de desfacere al comerțului socialist practicat în ziua respectivă mai puțin 20%, fie tariful de transport în vigoare.

Prețurile pentru legumele, zarzavaturile și fructele contractate vor fi stabilite diferențiat pe produse, soiuri, calități, raioane și sezoane de către comitetele executive ale sfaturilor populare regionale, la propunerile birourilor de convenții și pe baza îndrumărilor Ministerului Comerțului Interior.

Unitățile contractante sînt obligate să ia măsurile necesare în vederea micșorării cheltuielilor de transport, a cheltuielilor de regie și reducerii procentului de perisabilitate, pentru a crea posibilitatea micșorării prețului de cost și de vînzare al legumelor și fructelor proaspete și conservate.

4. Gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole, asociațiile de cultivatori și cultivatorii individuali, care vor cultiva legume, zarzavaturi și fructe și vor încheia contracte pe doi sau mai mulți ani, pentru culturile anuale, sau pentru 2 sau mai multe recolte din culturile bianuale și de mai mulți ani, vor primi prime la hectar conform anexei.

Pentru stimularea producției, contractanții care prin buna îngrijire a culturilor obțin recolte mari și de bună calitate vor primi diplome și premii în conformitate cu normele care se vor stabili de Ministerul Agriculturii și Silviculturii în colaborare cu Ministerul Comerțului Interior.

Ministerele și instituțiile contractante, prin unitățile lor, sînt obligate să sprijine unitățile Ministerului Comerțului Exterior să obțină cantități sporite de legume, zarzavaturi și fructe de cea mai bună calitate, considerînd sarcinile de plan ca sarcini minimale.

Pentru legumele și fructele corespunzătoare pentru export se va plăti producătorului o primă conform anexei nr. 1.

5. Pentru semințe de legume:

— Prețul de contractare se fixează pe specii, conform anexei nr. 2.

— Contractanților individuali li se vor asigura, la prețul de stat, după predarea recoltei, pentru fiecare 50 kg. sămînță de varză timpurie, varză de vară, varză roșie și gulioare, precum și pentru fiecare 1000 kg. arpagic și usturoi predat următoarele produse:

— 1 m.c. cherestea.

— 2 kg. sodă caustică.

Gospodăriile agricole colective vor primi avantajele în produse industriale acordate gospodăriilor individuale majorate cu 20%, întovărășirile cu 15% și asociațiile de cultivatori cu 10%.

6. Contractarea legumelor, semințelor de legume și fructelor se va face pe baza contractelor tip elaborate de către ministerele și organizațiile contractante, în conformitate cu prevederile prezentei Hotărîri, și se avizează de către Comitetul de Stat al Planificării, Ministerul de Finanțe, Comitetul de Stat pentru Colectarea Produselor Agricole și Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

Elaborarea și avizarea contractelor tip se vor face în termen de 10 zile de la data prezentei Hotărîri.

7. Contractarea de legume și fructe se poate face în același raion administrativ de către mai mulți contractanți.

— Delimitarea pe comune a activității fiecărei unități contractante, pentru legume și semințe de legume, se va face conform prevederilor pct. 1 de către comitetele executive ale sfaturilor populare regionale și raionale, împreună cu împuterniciții regionali și raionali ai Comitetului de Stat pentru Colectarea Produselor Agricole și în colaborare cu delegații unităților contractante. Stabilirea zonelor de contractare la fructe, pentru unitățile contractante, se va face cu 15 zile înainte de perioada încheierii contractelor ,prevăzută la art. 8 din prezenta Hotărîre pentru fiecare produs în parte.

8. Ministerele și organizațiile contractante, prin unitățile lor, vor încheia contracte pentru fructe începînd de la:

1 aprilie pentru: cireșe pietroase, căpșuni, vișine și caise;

15 mai pentru: pepeni galbeni și smeură de grădină;

1 iunie pentru: mere de toamnă, pere de toamnă, prune de toamnă, proaspete și uscate, piersici, nuci și gutui.

9. Semințe pentru cultura legumelor și semințelor de legume se vor pune la dispoziția organelor contractante de către Intreprinderea de Stat pentru Asigurarea Producerii și Valorificării Semințelor (I.S.A.P.V.S.), în cantitățile și sortimentele necesare, cu cel puțin 15—30 zile înainte de însămînțare.

10. Producătorii contractanți sînt obligați să însămînțeze sau să planteze integral suprafața contractată, folosind în întregime materialul de înmulțire primit.

In scopul măririi producției la hectar și pentru a obține recolte bogate, producătorii contractanți vor trebui:

— Să folosească în bune condiții îngrășămintele chimice și naturale.

— In caz de ivire a atacului de dăunători să anunțe la timp organele agricole și cele contractante pentru a fi ajutați cu insecto-fungicidele cu care vor combate dăunătorii, aplicînd îndrumările date de organele în drept.

— Să execute toate lucrările agrotehnice prevăzute în agrominim.

— Producătorii vor folosi creditele primite în bani și materiale numai în scopul asigurării și măririi producției.

— Produsele obținute de pe suprafețele contractate vor fi predate la locul de recepție la termenele stabilite prin contract și sortate pe calități.

11. Ministerul Comerțului Interior, Ministerul Industriei Alimentare, Ministerul Comerțului Exterior, comitetele executive ale sfaturilor populare, precum și Centrocoop-ul vor contracta și recepționa legume, zarzavaturi și fructe, efectuînd totodată și achiziții de stoloni pentru extinderea culturilor de căpșuni.

— Ministerul Agriculturii și Silviculturii va contracta și recepționa semințe de legume, cartofi pentru sămînță și va achiziționa semințe și sîmburi de pomi fructiferi.

— Pentru realizarea în cele mai bune condiții a sarcinilor ce le revin, ministerele și organizațiile contractante sînt obligate:

— Să organizeze și să repartizeze aparatul de contractare și achiziții pe teritoriul destinat culturii respective în modul cel mai economic.

— Să instruiască personalul de teren pentru cunoașterea minimului agrotehnic al plantei respective pe perioada de lucrări în vederea îndrumării cultivatorilor de a obține producții sporite.

— Să aprovizioneze din vreme pe contractanți cu îngrășăminte chimice și să-i instruiască cum trebuie folosite pentru a obține recolte bogate.

— Să verifice calitatea semințelor și puterea lor de germinație și să le distribuie la timp cultivatorilor.

— Să organizeze pe comune, împreună cu organele locale și cu cei mai buni cultivatori, loturi model, care să folosească producătorilor ca îndrumare pentru felul cum trebuie îngrijite culturile respective pentru obținerea de producții mari.

— Să organizeze centrele de recepție și sortare astfel încît să înlăture transporturile lungi, aglomerările la centre și pierderile cauzate prin manipulări și înmagazinări defectuoase.

— Să preia întreaga producție în cantitățile și sortimentele prevăzute în contract și să le plătească la preluare.

— Să organizeze controlul aparatului de teren pentru a lua măsurile necesare în vederea înlăturării imediate a defecțiunilor.

— Organele ministerelor și organizațiilor contractante vor colabora cu organele agricole și vor răspunde, alături de ele, pentru asigurarea aplicării regulilor agrotehnice și a instrucțiunilor Ministerului Agriculturii și Silviculturii privind pregătirea terenului, însămînțarea, aplicarea îngrășămintelor, întreținerea culturilor, combaterea dăunătorilor, recoltarea și respectarea întocmai a tuturor clauzelor contractuale.

12. Ministerul Agriculturii și Silviculturii și comitetele executive ale sfaturilor populare sînt obligate să sprijine organele contractante pentru realizarea planului de producție. In acest scop:

— Vor asigura asistența și îndrumarea tehnică a cultivatorilor pentru folosirea celor mai potrivite terenuri pentru cultura de legume, semințe de legume și căpșuni.

— Vor sprijini pe cultivatori în folosirea mijloacelor mecanizate de lucru și în aplicarea metodelor agrotehnice avansate.

— Vor îndruma și ajuta pe cultivatori în alegerea celor mai potrivite terenuri pentru irigarea culturilor, prin folosirea condițiilor naturale.

— Vor populariza împreună cu organizațiile contractante foloasele pe care le obțin cultivatorii prin contractarea legumelor, semințelor de legume și a fructelor și avantajele pe care le pot obține prin asocieri.

— Comitetul de Stat pentru Colectarea Produselor Agricole și comitetele executive ale sfaturilor populare vor asigura controlul asupra modului cum își îndeplinesc organele contractante obligațiile față de producători.

— Institutul de Cercetări Agronomice al Academiei R.P.R. și Institutul de Cercetări al Ministerului Industriei Alimentare, precum și Ministerul Agriculturii și Silviculturii, vor face cercetări științifice și vor organiza în unitățile lor producerea de semințe de soi.

— Comitetele executive ale sfaturilor populare sînt obligate să sprijine organizațiile contractante la angajarea mijloacelor de transport necesare, cu plată, pe baza tarifelor în vigoare, precum și pentru asigurarea spațiilor de depozitare a semințelor, îngrășămintelor chimice și a altor materiale, folosind spațiile existente.

13. Indeplinirea condițiilor contractuale este obligatorie pentru ambele părți; cazurile litigioase dintre ele se vor soluționa conform prevederilor legilor în vigoare.

14. Dispozițiile prezentei Hotărîri se aplică începînd cu contractarea culturilor pentru anul agricol 1955.

Contractele pentru plantele bianuale sau de mai mulți ani încheiate în anul 1954 și în anii anteriori intră în prevederile prezentei Hotărîri.

15. Toate hotărîrile și dispozițiile privind reglementarea sistemului contractărilor de legume, semințe de legume și fructe, care contravin prezentei Hotărîri, se abrogă.

GH. GHEORGHIU-DEJ
Președintele Consiliului de Miniștri

PETRE COSTACHE
Director general al Treburilor Consiliului de Miniștri

Spartachiada de iarnă a satelor

CONCURSURI DE SCHI ȘI SĂNIUȚE INLOCUITE CU PROBE DE CROS, TRÎNTĂ ȘI ARUNCAREA GREUTĂȚII

In cea mai mare parte a satelor din țara noastră continuă să se desfășoare cu mult succes concursurile din cadrul „Spartachiadei de iarnă a satelor". Deosebit de frumoase rezultate au fost obținute în regiunea Baia Mare, unde pînă în prezent au luat parte la întreceri 7.800 de tineri țărani muncitori, dintre care 3.000 la șah, 4.000 la săniuțe și 800 la schi.

La concursurile de schi desfășurate în regiunea Bacău, au luat parte sute de tineri muncitori agricoli, colectiviști și alți țărani muncitori. Numai în comuna Răcăciuni din această regiune, au luat parte la concursul de schi 100 concurenți.

Totuși, din cauza lipsei de zăpadă, întrecerile la schi și săniuțe din cadrul „Spartachiadei de iarnă a satelor" nu s-au putut desfășura decît în puține comune.

Potrivit hotărîrii comisiei centrale de organizare a „Spartachiadei" aceste concursuri au fost înlocuite cu întreceri de cros, trîntă și aruncarea greutății, care vor avea loc respectîndu-se datele etapelor stabilite inițial.

Inlocuirea probelor de schi și săniuțe, constituie un ajutor temeinic pentru comunele unde au existat pînă acum lipsuri în organizarea „Spartachiadei de iarnă a satelor".

In aceste comune, prin intensificarea muncii de organizare a concursurilor, se pot obține succese frumoase, contribuindu-se la trecerea normelor G.M.A. la ridicarea pe o treaptă superioară a nivelului tehnic al sportivilor în disciplinele la care sînt organizate întrecerile.

FRUNTAȘI LA CONCURSURILE DE ȘAH

In comunele raionului Buzău, întrecerile din cadrul „Spartachiadei de iarnă a satelor" se desfășoară cu avînt sporit. De exemplu, în comuna Vadul Pașii iau parte la diferitele probe 80 de muncitori, dintre care unii chiar mai vîrstnici, cum sînt Gheorghe Ungureanu și Petre Stroe fruntași la jocul de șah.

De asemenea, elevii școlii elementare au executat aici cu resurse locale 7 săniuțe. Frumoase rezultate s-au dobîndit și în comunele Tințești, unde la concursuri iau parte 60 de tineri țărani muncitori, din Merei, Gura Aninoasei, Cîndești, Lipia și Bobocul.

In ziua de 13 februarie, în comuna Merei a avut loc faza pe comune la șah din cadrul „Spartachiadei". La acest concurs au luat parte primii clasați din comunele Merei, Sărățeanca, Lipia, Valea Teancului și Monteoru. Participanții au luptat cu multă hotărîre pentru a obține cît mai bune rezultate, în scopul calificării lor la faza pe raion. Pe locul I s-a clasat tînărul țăran muncitor Stelian Dumitrescu din comuna Valea Teancului, iar pe locurile II și III, Ion Stroe din satul Sărățeanca și Buciu I. C-tin din comuna Merei.

După concurs, au fost înmînate concurenților diplome de participare.

Din experiența mea de lector

Lucrez ca lector în învățămîntul agrozootehnic de masă de acum doi ani. La început mă descurcam greu, deoarece nu aveam experiență în predarea lecțiilor. Deși căpătasem în școală multe cunoștințe de specialitate, nu reușeam să fac lecțiile interesante și vii, să mă fac înțeles de cursanți, să le trezesc interesul. Ajutat de sfatul pedagogic raional, asistînd la cîteva lecții deschise și la cîteva lecții model, predînd regulat eu însumi, am reușit să-mi însușesc o oarecare practică pedagogică, care cred că este neapărat necesară oricărui lector.

Anul acesta eu predau în fiecare săptămînă lecții la cursul agrozootehnic de trei luni al gospodăriei colective „Ilie Pintilie" din comuna Dobîrca, regiunea Hunedoara. Din experiența mea, mi-am dat seama că pentru a transmite cursanților cît mai multe cunoștințe și pe înțelesul lor, fără a sărăci lecția de conținutul ei științific, trebuie să te pregătești temeinic. De aceea, eu acord multă atenție pregătirii fiecărei lecții. Studiez cu grijă, pe lîngă materialul de bază, și bibliografie suplimentară. De pildă, la lecția „Pregătirea și aplicarea îngrășămintelor naturale", am studiat, pe lîngă lecția tipărită de Ministerul Agriculturii și Silviculturii și partea din „Manualul inginerului agronom", care se referă la această problemă, ca și diferitele comunicări ale I.C.A.R.-ului referitoare la experimentările legate de tema respectivă.

Pe baza studiului individual, eu îmi întocmesc apoi o schemă conspect, care-mi servește ca plan de lecție. După aceea, mă îngrijesc de materialul intuitiv. De pildă, după ce mi-am însușit temeinic materialul teoretic din lecția mai sus amintită, am confecționat o schiță a platformei de gunoi și o lădiță cu trei despărțituri în care am pus bălegar proaspăt, bălegar bine putrezit și bălegar prea tare putrezit.

In timpul expunerii, eu folosesc și metoda conversației, pentru a-i face astfel pe cursanți să participe activ la desfășurarea lecției. Cînd am început să vorbesc despre importanța folosirii gunoiului de grajd, am subliniat faptul că atît colectiviștii din Dobîrca, cît și ceilalți țărani muncitori din comună folosesc acest îngrășămînt pe scară foarte largă. Greșit însă este faptul că ei nu folosesc rațional gunoiul. Ca să scot în evidență acest fapt, am pus cîteva întrebări colectiviștilor. Ei au arătat că încarcă gunoiul din platformă și-l duc pe cîmp, unde-l așează grămăjoare, grămăjoare. Le-am explicat atunci că așezîndu-l așa, vîntul îl risipește, îl usucă și în acest fel bălegarul își pierde substanțele nutritive, își pierde amoniacul. Tot prin întrebări am lămurit și felul cum trebuie pregătit bălegarul ca îngrășămînt în platformă, pentru a-i ridica valoarea de îngrășare, cum trebuie cărat la cîmp și depozitat la marginea locului în grămezi mari, pînă cînd va fi îngropat o dată cu arătura. Am arătat, în același timp, cursanților că un îngrășămînt prețios care se dă suplimentar în timpul vegetației culturilor este udul de grajd amestecat cu trei părți apă. Ingrășarea locului cu ud se poate face cu ajutorul unei sacale prevăzută cu un tub găurit ce pornește de la canea. Știind că în planul gospodăriei colective este prevăzută aplicarea îngrășămintelor chimice am insistat și asupra acestei probleme.

In timpul predării, cînd trebuie să folosesc anumite cuvinte științifice, eu scriu aceste cuvinte pe tablă și le explic cursanților. De pildă, cuvîntul „fertilitate" a fost însușit repede de cursanți cînd le-am explicat că înseamnă rodnicie; la fel cuvîntul „sol", cînd le-am spus că e vorba de pămînt. De altfel ei folosesc acum în discuțiile din cadrul cursului toți termenii științifici pe care îi cunosc.

La discuții s-au înscris mai mulți cursanți. Bogdan Nicolae m-a întrebat, de pildă, dacă tîrlirea nu poate fi aplicată ca mijloc de îngrășare a solului și cum trebuie folosit anume. El a pus această întrebare deoarece colectiviștii au aplicat anul trecut acest mijloc pe o fîneață și n-au obținut nici un rezultat.

Din discuții a reieșit că durata tîrlirii a fost prea mare, 2—3 săptămîni pe același loc. Aceasta a făcut să se ardă iarba. Am explicat cursanților că tîrlirea este foarte bună pentru îngrășarea pășunilor și a fînețelor, dar că ea nu trebuie să aibă o durată mai mare de 3—4 zile, cel mult o săptămînă.

Succese însemnate în predarea lecțiilor am obținut prin folosirea metodei expozitive combinată cu metoda conversației, ca și prin folosirea materialului intuitiv și a sfatului practic pe care-l dau la sfîrșitul fiecărei lecții. De pildă, după terminarea lecției mai sus amintite, m-am dus împreună cu cursanții la platforma de lîngă grajd a gospodăriei și le-am arătat practic cum trebuie așezat gunoiul în platformă în straturi bine îndesate. In felul acesta gunoiul putrezește bine, căpătînd culoarea brun deschis și se poate rupe cu furca în felii. Cursanții au înțeles foarte bine acest lucru.

Un sprijin prețios primim noi lectorii din partea sfatului pedagogic raional, care organizează lecții model ținute de tovarăși cu experiență. La o astfel de lecție ținută de tov. inginer I. Lascu, directorul Direcției agricole regionale, la gospodăria colectivă din Sebeș, am asistat toți lectorii din raion. Noi am învățat aici foarte multe lucruri. O altă metodă bună, folosită la noi în raion, este și asistența la lecții deschise. Cum se procedează? La un curs unde sînt 3-4 lectori, atunci cînd unul dintre ei ține lecția, ceilalți asistă. Aceasta constituie un schimb de experiență între noi, ceea ce ne ajută foarte mult.

Organizîndu-mi astfel munca, eu am reușit să predau lecțiile la un nivel științific destul de ridicat. De asemenea, am constatat că cursanții și-au însușit temeinic cunoștințele ceea ce constituie o garanție că ei vor putea să le aplice cu succes, contribuind astfel la obținerea unor recolte bogate în anul acesta.

Ing. agronom ALBU NICOLAE
lector la cursul agrozootehnic din G.A.C. Dobîrca, regiunea Hunedoara

La colțul roșu al gospodăriei colective „Viață Nouă" din comuna Sîntana, regiunea Arad, a fost organizat încă din toamnă un curs agrozootehnic de masă.

In clișeu: un aspect de la predarea lecției „Importanța pregătirii terenului în vederea însămînțărilor de primăvară". Pentru a face lecția mai vie și atrăgătoare, lectorul, ing. agronom Melega Grigore, folosește ca material intuitiv multe schițe și planșe.

„Locul tău este alături de noi, în S.M.T."

— Scrisoare deschisă tractoristului Ursăchescu Gheorghe —

Era prin anul 1950. O zi cu aromiri de grîie coapte ce stăruiau atît de puternic peste holde, de parcă mirosea aerul a pîine caldă. Ți-aduci aminte, Gheorghiță? Ai bătut sfios la poarta S.M.T.-ului nostru și ai cerut să vorbești cu directorul. Erai așa de tînăr, un copil de 15 ani, dar ce frumos gîndeai, ce hotărît i-ai spus atunci tovarășului director: „Vreau să-nvăț o meserie. Și din toate, mi-e mai dragă meseria de tractorist". Ai insistat atît de mult, încît directorul s-a dat bătut și te-a primit să lucrezi la atelier pînă toamna, cînd aveai să urmezi școala de tractoriști ce trebuia să se organizeze în stațiunea noastră. De la început ai fost harnic, priceput și cinstit. Iar cînd a început școala, cine nu-și aduce aminte cu cîtă rîvnă te-ai apucat de învățătură! Și ai fost mereu în frunte, din prima pînă în ultima zi de școală. Ai îndrăgit așa de mult motorul, „inima" tractorului, cum îi spuneai tu, încît l-ai învățat pe de rost piesă cu piesă. Ceasuri întregi stăteai în atelier, demontînd și montînd motorul, pînă ce i-ai dezlegat toate tainele.

Așa a trecut un an. Cînd ai terminat școala, ai rămas în S.M.T. Ai lucrat mai întîi în brigada lui Gherciu Ion. Ți-aduci aminte, Gheorghiță, cînd ai luat în primire primul tractor? Iți lucea în ochi o lumină în care se reflecta cu putere toată bucuria lăuntrică. Și nici în brigadă nu te-ai dezmințit. Iți îngrijeai tractorul, munceai cu aceeași pasiune. Normele pentru tine erau prea mici. Sarcinile de plan pe campanii le îndeplineai cu 200—250 la sută. Așa ai lucrat tot timpul în brigada lui Gherciu și mai apoi în cea condusă de Toma Alexandru. Erai fruntașul stațiunii, mîndria noastră. Iar iarna, la reparații, la postul de montaj, unde lucrai cu Niță Alexandru, tot fruntaș ai fost mereu.

Și ce cumpătat erai. Deși cîștigai bine, 1200—1500 de lei pe lună niciodată nu-ți risipeai banii. In trei ani ți-ai făcut trei costume de haine bune, ți-ai cumpărat bicicletă și cîte altele. Și apoi, în fiecare lună îi trimiteai bani maică-tei. Cu cîtă dragoste vorbeai de ea și ce nerăbdător erai cînd ți se apropia concediul să te duci s-o vezi și să stați împreună. In fiecare an ai refuzat să pleci în vreo stațiune la odihnă cu bilet dat de comitetul de întreprindere, numai pentru că vroiai să stai la Dumitrești, în raionul Slobozia, alături de mama ta. Erai mîndria ei, Gheorghiță, sprijinul ei la bătrînețe, de cînd taică-tău, minat de bogătani în război, murise, lăsîndu-vă singuri și necăjiți. Ați trăit după moartea tatălui tău ani grei, chinuiți, dar într-o zi viața nouă te-a primit și pe tine cu brațele deschise. Statul democrat-popular a creat condiții bune de viață și de muncă oamenilor muncii din țara noastră. Prin grija lui ai învățat și tu meseria de tractorist și ai ajuns la 17 ani un om întreg, în stare să cîștigi prin muncă cinstită atît cît îți trebuia să trăiești tu și maică-ta. Nu asta voiai și tu, Gheorghiță?

Atunci, de ce ai plecat, de ce ai renunțat la meseria ta, la viața ta nouă, la bucuria pe care ți-o dă puterea tractorului, cînd întoarce brazdă adîncă și reavănă în urmă? De ce te-ai înhăitat cu alde Soare Nicolae și Stratone Marin, codașii stațiunii, și te-ai lăsat influențat de ei ca să pleci, în loc să fii tu tare și să-i convingi, atunci cînd le-au venit gînduri de plecare, că fac rău? Nu te-ai gîndit bine, Gheorghiță. Te-ai lăsat dus de vorbă, încîntat de promisiunile unui „altceva" mai bun și ai renunțat cu ușurință la meseria ta, la stațiunea noastră, unde erai apreciat și cinstit de toți. Și astăzi întreabă de tine colectiviști din Maltezi, Stelnica și alte gospodării pe unde ai lucrat. Mai zilele trecute, moș Ilie Petcu și Gică I. Tudor, de la gospodăria colectivă din Fetești, au fost pe la noi prin stațiune. Au întrebat de tine. Cînd le-am spus că ai plecat, le-a părut tare rău. Iți dai seama că oamenii începuseră să te iubească pentru că le lucrai bine pămîntul și-i ajutai astfel să obțină roade bogate. Și tu i-ai părăsit. Te-ai gîndit numai la tine și asta e rău. De altfel, am auzit că acolo unde lucrezi acum, la Comlemn Tăndărei, ai un salariu de 390 lei pe lună. Ce te-a făcut să pleci atunci?

E drept că mai avem încă greutăți. Ne-am mutat abia de doi ani în Fetești și nu toate clădirile stațiunii noastre sînt terminate. Dar într-un an, doi, stațiunea va fi complet gata. Am fi biruit împreună și aceste greutăți care au mai rămas, dar tu ai demobilizat în fața lor și ai dat bir cu fugiții. Vezi tu, Gheorghiță, noi credem că, tînăr cum ești, n-ai avut destulă putere să rezisti nici încîntărilor cu care te amăgeau Soare și Stratone, nici greutăților pe care trebuie să le mai înfruntăm încă. Nu te-a ajutat la asta nici organizația noastră de U.T.M., nici sindicatul, nici secția politică și nici noi muncitorii mai vîrstnici din stațiune, care avem mai multă experiență de viață. Tu n-ai înțeles ce importanță are munca ta, cît de folositor ești țării, mai ales acum cînd se dă bătălia pentru dezvoltarea continuă a agriculturii, pentru obținerea de recolte bogate. Ai plecat lipsind stațiunea noastră de un tractorist bun, sîrguincios și priceput. Dar ceea ce este mai grav, e că plecarea ta a constituit un exemplu rău și pentru alții.

Ai muncit alături de noi timp de peste patru ani. Și ai muncit bine. De aceea ți-ai și cîștigat stima și aprecierea întregului colectiv. Am simțit de datoria noastră să-ți scriem aceste rînduri, să-ți spunem că dorim să revii în mijlocul nostru, să lucrezi din nou cu drag alături de mecanizatorii S.M.T.-ului de unde ai plecat. Meseria pe care ți-ai ales-o și pe care tu o cunoști atît de bine, e o meserie frumoasă. Și nobilă, Gheorghiță. Pe urma tractorului tău se înălțau holde bogate, aurii, colectiviștii culegeau rod bogat și aceasta însemna mai multă pîine pentru oamenii muncii.

Nu te gîndești că părăsindu-ți meseria, cunoștințele căpătate cu atîta trudă se vor irosi în zadar? Că vei fi lipsit de bucuria pe care ți-o dă munca calificată, făcută cu pricepere și hotărîre?

Noi nu ne-am pierdut încrederea în tine. Te așteptăm să revii în mijlocul nostru, să-ți reiei meseria ta dragă.

In numele colectivului de muncitori de la S.M.T.-Fetești: **Nicolescu V. Ion**, mecanic de sector, **Nițu Alexandru**, mecanic controlor, **Gherciu Ion** și **Toma Al.**, șefi de brigadă

Pepinierele trebuie să producă cantități sporite de material pomicol săditor de bună calitate!

— Pe marginea consfătuirii pe țară a pepinieriștilor pomicoli —

De curînd a avut loc la Dumbrăveni, regiunea Stalin, o consfătuire organizată de Ministerul Agriculturii și Silviculturii la care au luat parte pomicultori fruntași din gospodării colective, țărani muncitori cu gospodării individuale, tehnicieni și ingineri din gospodăriile de stat, de la pepinierele raionale, precum și reprezentanți ai Ministerului Agriculturii și Silviculturii.

Consfătuirea a avut ca scop stabilirea celor mai nimerite metode de organizare a rețelei de pepiniere pomicole din țară și discutarea tuturor problemelor privind îmbunătățirea organizării muncii în sectorul pepinieristic în vederea producerii unor cît mai însemnate cantități de material săditor pomicol de bună calitate necesar refacerii și dezvoltării pomiculturii.

Organizarea pepinierelor pomicole — sarcină principală

Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, — a arătat în referatul ținut tovarășul ing. agronom C. Ioniță de la I.C.A.R. — prevede importante măsuri în scopul dezvoltării pomiculturii și viticulturii și pentru realizarea unor producții mari de fructe și struguri la hectar.

Prin aplicarea agrotehnicii înaintate, prin completarea tuturor golurilor din livezi și vii cu material săditor de bună calitate și prin combaterea dăunătorilor și bolilor, oamenii muncii care lucrează în sectoarele pomicol și viticol au posibilitatea să înfăptuiască cu succes aceste sarcini.

Condițiile naturale de climă și sol din țara noastră sînt destul de prielnice pentru extinderea pomiculturii și viticulturii. Partidul și guvernul sprijină prin toate mijloacele dezvoltarea acestor ramuri ale agriculturii.

In anii viitori, prin refacerea și dezvoltarea sectorului pomicol, trebuie să producem cantități sporite de fructe care să satisfacă cerințele mereu crescînde de consum ale populației muncitoare, să asigurăm materia primă pentru industria alimentară prelucrătoare de fructe și o bază de export la nivelul posibilităților mari pe care le are țara noastră.

Pentru ca pomicultura să poată produce cantitatea și speciile de fructe de care avem nevoie se cere să depunem o muncă stăruitoare pe baze științifice pentru extinderea și ridicarea productivității livezilor, pentru crearea unei noi structuri a acestora. Intre diferite specii și soiuri de pomi trebuie să fie stabilit un raport mai just avînd drept bază valoarea și durata de păstrare a fructelor respective, precum și cerințele economiei naționale.

Livezile actuale, în care prunul deține 65 la sută din totalul pomilor pe țară, ajungînd în unele bazine pomicole la 85 și chiar 91 la sută și în care mărul ocupă numai 7 la sută, părul 4 la sută, etc., nu pot satisface nevoile de consum ale populației și nu asigură decît în parte materia primă pentru industria alimentară prelucrătoare de fructe.

Ar fi însă o mare greșeală dacă s-ar crede că problema pomiculturii este pe deplin rezolvată numai prin normalizarea raporturilor între specii. Pomii din viitoarele livezi trebuie să aibă o serie de însușiri care să ducă la intrarea mai devreme pe rod a livezilor, la o viață mai îndelungată a lor, la o productivitate mai mare și la o îmbunătățire a calității fructelor.

In opera de refacere a pomiculturii, pepinierele au de jucat un rol principal. Fiind considerate ca poziții-cheie în procesul de refacere și dezvoltare a plantațiilor, sectorul pepinieristic trebuie organizat pe baze științifice și întreținut după metode agrotehnice înaintate. Din punct de vedere organizatoric, este nevoie de o restructurare a rețelei de pepiniere astfel ca fiecare regiune administrativă să-și aibă suprafața de pepiniere necesară pentru producerea materialului săditor planificat. Cum însă ritmul plantărilor nu va fi întotdeauna același, este bine să se înființeze două categorii de pepiniere dintre care una de bază și alta ajutătoare.

Pepinierele de bază urmează să aibă suprafața mai mare și toate secțiile necesare; cele ajutătoare pot avea numai suprafața necesară pentru cîmpurile de altoi. Pepinierele ajutătoare se înființează de obicei în perioadele cînd cererea de material săditor pomicol este foarte mare. Ele sînt ajutate cu puieți, mașini și alte materiale de către pepinierele de bază. Este necesar ca toate pepinierele din regiune să aibă un plan unitar de producție.

O problemă tot atît de importantă care trebuie soluționată paralel cu restructurarea rețelei de pepiniere este și organizarea lor din punct de vedere tehnic. In primul rînd, este nevoie ca pepinierele să fie situate în bazinele în care urmează să se planteze pomii produși. Numai astfel se vor obține rezultate bune, întrucît se știe că, după principiile miciuriniste, organismele se adaptează la mediu și nu se dezvoltă bine decît dacă sînt puse să trăiască în condiții schimbate față de cele unde s-au format.

In legătură cu calitatea materialului săditor, pepinieriștii trebuie să știe și să fie convinși că nu este vorba de a produce material săditor în „general", ci pomi altoiți de o calitate cu totul superioară față de ceea ce s-a produs pînă acum.

In acest scop ei urmează să acorde o atenție deosebită problemei portaltoiului și altoiului. Această problemă trebuie privită sub două aspecte: unul imediat și altul mai îndepărtat. Sarcina imediată, legată de producerea portaltoiului, se realizează prin alegerea riguroasă a materialului, începînd cu semincerii, fructele, semințele și terminînd cu puieții.

Paralel cu aceasta, e necesar să se înființeze plantații de semincer din exemplarele care au dat rezultatele cele mai bune. In felul acesta se face o selecție a portaltoilor și se creează baza de aprovizionare cu semințe.

Problema altoiului se soluționează în același mod, adică printr-o alegere strictă a ramurilor altoite începînd cu pomul-mamă și prin înființarea de plantații-mume producătoare de altoaie.

Aplicînd măsurile enunțate aci pe scurt, precum și celelalte lucrări cerute de tehnica pepinieristică, se vor obține livezi productive și de lungă durată.

Cu planul de producție îndeplinit

Vorbind despre activitatea pepinierei unde lucrează, tov. Ion Bercea, tehnician la pepiniera pomicolă a gospodăriei de stat Rîmnicu Vîlcea, a arătat printre altele:

O mare atenție trebuie să acordăm pregătirii terenului unde vor fi executate plantările. Noi, a spus vorbitorul, am executat o arătură la cormană de circa 50 cm adîncime, după care am plantat materialul, ținînd seama ca el să fie numai de calitatea I.

Puieților le-am acordat o îngrijire deosebită. Astfel, celor din anul doi le-am făcut la timp suprimatul sălbaticului, palisarea la cep, tutoratul și ciupitul, iar puieților din anul III le-am lăsat ochiul de prelungire a axului în dreptul cepului. De asemenea, pomilor din cîmpul III le-am făcut cu atenție stropitul, folosind soluție de Pharidol și Ecatox. In ce privește scoaterea ramurilor la inel, această operație am făcut-o după 20 iulie.

Datorită muncii noastre de zi cu zi și aplicării metodelor de muncă avansate, am obținut o producție pe cîmpul de formare de 16—18.000 de bucăți de pomi la hectar, corespunzători stas-ului, iar planul pe 1954 al pepinierei noastre l-am îndeplinit în proporție de 126 la sută.

Lipsuri ce trebuie lichidate

Mulți dintre participanții la consfătuire, în cuvîntul lor, pe lîngă relatarea realizărilor dobîndite în sectorul pepinieristic au scos la iveală principalele lipsuri care au făcut ca planul de producție în multe pepiniere să nu fie realizat în întregime. Așa, de pildă, tovarășul Baltac de la gospodăria de stat Bucium, regiunea Iași, a arătat că în cursul anului trecut pepinierei i-a lipsit sămînța necesară școlii de puieți, deoarece nu i s-a dat la timp fonduri pentru procurarea acestor semințe.

Mulți delegați, printre care tov. Danciu de la pepiniera gospodăriei de stat Stolnici, regiunea Pitești, tov. Minici de la gospodăria de stat Ițcani, regiunea Suceava, și alții au criticat conducerile gospodăriilor de stat respective, care, subapreciind importanța pepinierelor, nu s-au îngrijit să le asigure utilajul agricol și brațele de muncă necesare executării lucrărilor. Conducerile unor unități agricole de stat au mers pînă acolo cu subaprecierea sectorului pepinieristic, încît au folosit pe tehnicienii pepinieriști la diferite lucrări în cadrul campaniilor agricole, punîndu-i astfel în imposibilitatea de a se putea preocupa de problemele din domeniul lor de specialitate și de care răspund.

CONCLUZII

Luînd cuvîntul în încheierea lucrărilor consfătuirii, tovarășul Gogiolu Mircea, locțiitor al Ministrului Agriculturii și Silviculturii, a spus între altele:

In asigurarea materialului săditor necesar refacerii și dezvoltării sectorului pomicol din țara noastră, un rol din cele mai de seamă îl au pepinieriștii. Spre deosebire de situația din capitalism, unde pe pepinieriști, după ce-și vînd marfa, nu-i mai interesează ce se întîmplă cu ea, pepinieriștii noștri au datoria patriotică de a livra spre sădire numai material de calitate superioară și de a urmări dacă, după ce a fost plantat în livadă, acest material dă rezultatele așteptate. Iată de ce se cere a fi dată o deosebită atenție calității, autenticității și livrării la timp a materialului săditor, care trebuie să corespundă întocmai stas-ului. Fac o mare greșeală conducerile acelor pepiniere care trimit ministerului date eronate asupra rezultatelor obținute în producție, deoarece aceste informări inexacte au urmări grave pentru planificarea și repartizarea materialului săditor.

Referindu-se la sarcinile organizatorice imediate, tov. Gogiolu a arătat că este necesar ca pînă la 1 martie a.c. să se fixeze în mod definitiv întreaga rețea de pepiniere din țară. Atît pepinierele de bază cît și cele ajutătoare vor trebui să primească cîte un plan eșalonat pe 5 ani, pe baza căruia să-și organizeze în mod temeinic munca în vederea producerii materialului săditor necesar. De asemenea, se va stabili și repartiza pepinierelor personalul tehnic necesar și se vor revizui normele de lucru în pepiniere, ținîndu-se seama de condițiile deosebite din sectorul pepinieristic.

In încheiere, tovarășul Gogiolu s-a adresat pepinieriștilor, îndemnîndu-i să lucreze cu și mai mult elan și pricepere pentru a produce cantități tot mai mari de material săditor de bună calitate, contribuind astfel la înfăptuirea prevederilor proiectului de Directive al celui de al doilea Congres al Partidului referitoare la refacerea și dezvoltarea patrimoniului pomicol. In scopul obținerii unui belșug de fructe în anii viitori.

Să fim gata pentru începerea bătăliei însămînțărilor!

* * *

Ne-am pregătit temeinic

In primăvara aceasta colectivul de muncă al gospodăriei noastre are de făcut față unor sarcini importante. Pe lîngă faptul că avem de însămînțat suprafețe întinse cu diferite culturi, printre care porumb, orz, ovăz, sfeclă de zahăr și altele, noi vrem să lucrăm în așa fel ogoarele gospodăriei noastre, încît să obținem recolte cît mai mari, pentru ca să aducem o contribuție cît mai importantă la îmbunătățirea aprovizionării oamenilor muncii. Pentru aceasta, noi ne-am pregătit temeinic. Cu sprijinul unei echipe de specialiști veniți din industrie, mecanicii, șefii de brigadă și tractoriștii noștri au reușit să termine de reparat întreg utilajul gospodăriei, tractoarele, semănătorile, cultivatoarele și toate celelalte mașini și unelte necesare în campania de primăvară. De asemenea, a fost condiționată întreaga cantitate de sămînță pe care o vom semăna în primăvară.

Multă vrednicie în acțiunea de pregătire a semințelor au dovedit brigadierii Caunt Gheorghe de la secția Radovanu, Crăescu Petre și Tudor Crișea de la secția Vasilați.

Ca și anul trecut, noi vom însămînța anul acesta o mare suprafață cu legume și zarzavaturi. Cea mai mare parte din semințele necesare sectorului legumicol le avem de pe acum asigurate. Tîmplarii noștri au fost mobilizați să termine la timp repararea tocurilor pentru cei 400 de m. p. de răsadniță. In ziua de 16 februarie, la secțiile Radovanu și Ciocoveni s-a început semănatul verzei, roșiilor și ardeilor în răsadnițe. In prezent, în sectorul legumicol se lucrează intens și la confecționarea celor 1.210.000 de ghivece nutritive, în care vom transplanta o mare parte a răsadurilor, spre a grăbi vegetația legumelor și a obține un cît mai mare spor de recoltă. Pînă zilele trecute, la secția Ciocoveni au fost deja executate 4.000 de ghivece nutritive, iar la secția Radovanu, alte 5.000.

Se știe că îngrășarea ogoarelor este o condiție de seamă pentru obținerea de recolte bogate. De aceea, noi dăm o atenție deosebită aplicării acestei metode agrotehnice.

In afară de cele 2.200 de tone de gunoi de grajd transportat deja pe locul unde au fost amenajate răsadnițele, au mai fost cărate la cîmp, pe locul unde vom cultiva plante tehnice, 2.500 de tone de gunoi de grajd. Ne-am asigurat, de asemenea, din vreme și îngrășămintele chimice ce vor fi împrăștiate pe terenurile cultivate cu diferite plante.

Trăgînd învățăminte din experiența anului trecut, cînd în unele perioade ale campaniilor am avut lipsă de brațe de muncă, noi am început din timp și acțiunea de încheiere a contractelor cu muncitorii zilieri și sezonieri. De pe acum ne-am și asigurat 400 de muncitori, acțiunea de recrutare a muncitorilor fiind în curs.

Insfîrșit, trebuie să subliniez că în iarna aceasta, 220 de muncitori permanenți din diferite secții ale gospodăriei noastre au urmat cu regularitate cursurile organizate în vederea ridicării nivelului lor profesional.

Astfel pregătiți, noi așteptăm cu nerăbdare primele zile bune de primăvară, spre a porni cu toate forțele ce le avem la arături și însămînțări.

DOBRE ȘT. ILIE
directorul gospodăriei agricole de stat Negrești, regiunea București

Cînd încheierea contractelor de lucrări e subapreciată

Puțină vreme ne mai desparte de începerea campaniei agricole de primăvară. In timpul care a mai rămas pînă la această dată, stațiunile de mașini și tractoare au datoria ca, paralel cu grăbirea lucrărilor de reparații, să se preocupe îndeaproape și de asigurarea prin contractări a folosirii întregului utilaj agricol de care dispun.

Din păcate, mai sînt S.M.T.-uri unde problema contractărilor nu este privită cu toată seriozitatea. Așa stau lucrurile și la S.M.T. Inotești, din regiunea Ploești, unde acțiunea de încheiere a contractelor de lucrări se desfășoară cu o încetineală de neîngăduit.

Tovarășii Ripa Constantin, directorul stațiunii și Seceleanu M., inginerul șef, nu știu încă unde vor lucra în primăvara aceasta cele 50 de tractoare și celelalte mașini agricole ale stațiunii. Pînă zilele trecute, stațiunea nu încheiase contracte de lucrări decît numai pentru 20 la sută din totalul de 3.219 hantri cît prevede planul pentru campania agricolă de primăvară.

In anul acesta, S.M.T. Inotești trebuie să lucreze pe ogoarele a 5 gospodării colective, 16 întovărășiri agricole și ale unui însemnat număr de țărani muncitori. Contractele de lucrări cu colectiviștii și întovărășiții au fost, ce e drept, încheiate. In această acțiune însă S.M.T.-ul a lucrat superficial, mai mult formal, fără să urmărească extinderea mecanizării lucrărilor agricole și să-și creeze condiții în acest scop. Agronomii de sector nu au fost îndrumați să desfășoare o muncă rodnică de lămurire în rîndul colectiviștilor și întovărășiților spre a-i convinge să folosească pe scară cît mai largă mașinile S.M.T.-ului și la executarea muncilor de cultivație, prășit etc.

Cît privește sectorul individual trebuie arătat că aici acțiunea de încheiere a contractelor de lucrări se desfășoară anevoios, deoarece reprezentanții S.M.T. nu depun o stăruitoare muncă de lămurire spre a-i convinge pe țăranii muncitori să-și lucreze pămîntul cu tractoarele și mașinile S.M.T.-ului, să folosească din plin ajutorul pe care statul li-l dă în vederea sporirii producției agricole. In comunele Fîntînele și Albești, unde sînt mari suprafețe arabile, nu s-a contractat pînă acum decît cîteva zeci de hantri, iar în comuna Parepa-Rușani, nici unul. Nici în ceea ce privește contractările cu sfaturile populare lucrurile nu stau mai bine. Una din cauzele care fac ca la acest S.M.T. acțiunea de contractări să se desfășoare cu încetineală constă în faptul că agronomii de sector și pontatorii-alimentatori nu sînt îndrumați și controlați îndeaproape în munca lor de către conducerea și organele politice ale stațiunii. Din această pricină, unii agronomi de sector ca, de pildă, Crivăț Mihai și Oprea Tudor, lucrează de mîntuială, fără simț de răspundere. Nu e de mirare că tocmai aceștia au obținut rezultate cele mai slabe în încheierea contractelor de lucrări respective.

Trebuie subliniat însă că stațiunea are și agronomi de sector, cum sînt Cosma Ene și Ursulescu Constantin, care muncesc cu tragere de inimă pentru îndeplinirea planului de contractări. Experiența și rezultatele obținute de ei nu sînt însă împărtășite și celorlalți agronomi de sector, în cadrul consfătuirilor de producție decadale, în care se analizează și situația muncii de încheiere a contractelor de lucrări.

Tovarășii din conducerea acestei stațiuni au datoria să privească cu toată seriozitatea problema acoperirii sarcinii de plan prin contractări. Timpul nu așteaptă. Dacă nu se iau măsuri pentru îndreptarea situației prezente în ceea ce privește încheierea contractelor de lucrări, există pericolul ca pînă la începerea campaniei agricole de primăvară, planul de contractări să nu fie acoperit decît în parte. Stațiunea de mașini și tractoare Inotești poate însă să îndeplinească și chiar să depășească sarcina de plan prin contractări. Pentru aceasta, agronomii de sector, pontatorii-alimentatori, contabilii, șefii de brigăzi și tractoriștii fruntași trebuie mobilizați și instruiți temeinic spre a desfășura o rodnică muncă de lămurire în vederea contractărilor, îndeosebi în rîndul țăranilor muncitori cu gospodării individuale.

N. FLORIAN

*

Un exemplu demn de urmat

Experiența a dovedit că, atunci cînd se lucrează în mod organizat, cu tractoare bine reparate și întreținute după normativ și aplicînd metode înaintate în exploatarea utilajului, mecanizatorii pot să execute în fiecare campanie un volum sporit și complex de lucrări agricole de bună calitate, depășindu-și sarcinile de plan. Iată de ce tractoriștii din S.M.T.-ul nostru s-au străduit ca încă din timpul iernii să-și creeze condițiile necesare pentru buna funcționare și exploatare a parcului de mașini și tractoare. Indată ce am retras tractoarele din cîmp, la 15 decembrie 1954, noi am și început lucrările de reparații pe care le-am organizat după metoda pe ansamble și subansamble. Muncind organizat și stăruitor, noi am reușit să terminăm înainte de termen reparațiile. Și pentru că în regiunea noastră, peste cîteva zile timpul va deveni prielnic pentru efectuarea arăturilor și însămînțărilor, în stațiune au și fost constituite brigăzile, repartizate sarcinile de plan pe brigăzi și tractoare, stabilit itinerariul. De pildă, brigada mea, a 13-a, va lucra la gospodăria colectivă Ciocîrlia de Jos.

Pentru a-mi putea îndeplini sarcinile, după ce am luat în primire tractoarele, 3 K.D.-uri 35 și 3 I.A.R.-uri, am ținut o consfătuire cu brigada în care am prelucrat aceste sarcini. Totodată eu le-am vorbit tractoriștilor despre necesitatea întreținerii tractoarelor după normativ. Neagu Ion, Tăbăcaru Ion, Rălleanu N. și ceilalți tractoriști și-au luat angajamentul să depășească zilnic normele la arat, semănat și cultivat cu 50 la sută. Pentru a asigura această depășire, noi vom folosi cuplaje de cultivator-semănătoare, iar la arat vom lucra după metoda graficului orar.

Luînd toate aceste măsuri, sînt convins că cei 462 de hantri care-i revin ca sarcină de plan brigăzii mele în campania de primăvară, vor fi executați în timp optim și de calitate. De altfel, întreaga mea brigadă este hotărîtă nu numai să-și îndeplinească sarcina, ci și să și-o depășească cu un cît mai mare procent.

MANOIU MIHAI
șeful brigăzii a 13-a de la S.M.T.-Cobadin, regiunea Constanța

Au depășit planul la încheierea contractelor de lucrări agricole

O dată cu muncile de reparații a mașinilor și tractoarelor, conducerea S.M.T.-ului Cioara Doicești, raionul Insurăței, regiunea Galați, s-a preocupat și de încheierea contractelor de lucrări cu gospodăriile colective și întovărășirile agricole pe care le deservește.

Bunăoară, S.M.T.-ul a încheiat pînă în prezent contracte de lucrări pentru 29.328 de hantri, depășindu-și planul cu 975 de hantri. Și pe feluri de lucrări planul a fost depășit. Astfel, la lucrările de cultivație, de pildă, planul a fost depășit cu 690 de hectare, la cele de semănat cu 365 de hectare iar la lucrările de prășit mecanic, planul a fost depășit cu 422 de hectare.

Printre gospodăriile colective care au încheiat contracte se numără și gospodăria colectivă „Scînteia" din comuna Insurăței, căruia S.M.T.-ul îi va executa anul acesta un volum de lucrări de 2.018 hantri. Potrivit contractului, S.M.T.-ul Cioara Doicești va efectua gospodăriei prășitul mecanic pe o suprafață de 560 de hectare, care vor fi însămînțate cu porumb în cuiburi așezate în pătrat.

In felul acesta, S.M.T.-ul a asigurat condițiile pentru folosirea întregii capacități de lucru a utilajului în vederea îndeplinirii integrale a planului de producție pe 1955.

In munca de încheiere a contractelor de lucrări pe care S.M.T.-ul le va executa în cursul acestui an la cele 10 gospodării colective și 3 întovărășiri agricole din raza sa de activitate, s-au evidențiat agronomul șef al stațiunii Dinu Mihai și agronomul de sector Radu Stoica.

Asigurarea semințelor de soi și pregătirea lor — mijloc important pentru sporirea producției agricole

Ing. TIBERIU MUREȘANU
director al Direcției producerii semințelor din Ministerul Agriculturii și Silviculturii

Una din cele mai importante sarcini pe care partidul și guvernul le pun în fața întregului nostru popor muncitor este sporirea producției agricole, obținerea în acest an a unei producții de 10 milioane de tone de grîu și porumb, a unei recolte medii de 2000 kg de porumb boabe la hectar. De îndeplinirea acestei sarcini depinde crearea unui mare belșug de produse agricole vegetale și animale, necesar îmbunătățirii aprovizionării populației muncitoare și asigurării industriei cu materii prime.

O deosebită importanță în lupta pentru dobîndirea unor recolte bogate au lucrările de asigurare, condiționare și tratare a semințelor. Cercetările oamenilor de știință din agricultură, cît și experiența fruntașilor recoltelor bogate au dovedit pe deplin rolul însemnat pe care-l are sămînța de calitate în sporirea producției agricole.

Așa, de pildă, la cerealele păioase se obțin, prin folosirea semințelor de calitate superioară, sporuri de 150—300 kg boabe la hectar. In Uniunea Sovietică se realizează anual plusuri de milioane de tone la cereale numai din sporul de producție obținut prin folosirea semințelor de soi.

Semințele din soiuri ameliorate se caracterizează printr-o mai mare rezistență la boli, atacuri de insecte și intemperii, au o capacitate mai mare de asimilare a substanțelor nutritive din sol. Pe baza experiențelor făcute de oamenii de știință și a rezultatelor obținute în practica agricolă, s-au întocmit hărți în care se arată care sînt cele mai bune soiuri pentru fiecare regiune a țării. Astfel, prin cultivarea în cîmpiile din sudul și vestul țării a unor soiuri ameliorate de porumb ca Phister, I.C.A.R. 54, dobrogean, romînesc de Studina și bănățean, care se caracterizează printr-o perioadă lungă de vegetație, se va asigura o producție sporită cu 15—25 la sută față de soiurile și populațiile locale neameliorate. Tot astfel, folosind la însămînțări pe o scară cît mai mare soiul de ovăz I.C.A.R. 878 se va asigura un spor de recoltă de cel puțin 10 la sută față de producția dată de soiul Cenad 88 sau de aceea a populațiilor locale. De asemenea, prin cultivarea mazărei din soiul Victoria Strube timpurie se pot obține în toate regiunile țării sporuri de recoltă cu 13—26 la sută mai mari decît la alte soiuri.

Din aceste cîteva date se vede clar ce importanță mare are pentru sporirea producției agricole folosirea semințelor din soiurile ameliorate. Desigur că pentru a obține recolte mari este nevoie ca folosirea semințelor de soi să fie completată și cu celelalte măsuri recomandate de agrotehnică.

Unitățile agricole socialiste au datoria să însămînțeze întreaga lor suprafață planificată cu semințe de soi provenite din culturile recunoscute în lan. In unele regiuni ale țării, din cauza condițiilor climaterice neprielnice pentru creșterea și dezvoltarea unor plante în anul 1954, sînt situații cînd o serie de unități agricole socialiste nu-și au asigurate cantitățile de semințe necesare. In astfel de cazuri este bine să se organizeze schimburi de diferite semințe între gospodării.

Țăranii muncitori cu gospodării individuale își pot asigura sămînță de bună calitate necesară însămînțărilor din producție proprie, iar în cazul cînd semințele de care dispun nu corespund pentru însămînțări, le pot schimba cu semințe de bună calitate din fondul statului, aflate în depozitele bazelor de recepție. Schimbul se face în natură, produs contra produs, luîndu-se în considerare numai diferența de calitate. Acest schimb permite extinderea suprafețelor cultivate cu semințe de soi, iar pe de altă parte înlocuirea materialului de semănat necorespunzător. Schimbul de semințe necorespunzătoare cu semințe de soi se desfășoară conform planurilor întocmite de către fiecare regiune și trebuie terminat înaintea începerii însămînțărilor de primăvară. Nu trebuie să se mai repete situații ca cele din anul trecut, cînd în unele regiuni nu au fost folosite toate posibilitățile existente pentru schimbarea semințelor necorespunzătoare cu semințe din soiuri selecționate. Așa, de pildă, în regiunea Cluj, raionul Turda, din vina organelor de stat și agricole schimbul semințelor de floarea-soarelui necorespunzătoare cu semințe din soiul Jdanov nu s-a efectuat decît într-o singură comună, astfel că țăranii muncitori din celelalte comune au fost nevoiți să însămînțeze semințe din soiuri mai puțin productive.

Pentru asigurarea semințelor de legume, Ministerul Agriculturii și Silviculturii a luat măsurile necesare încă din toamna anului 1954. In această direcție, rezultate însemnate s-au obținut în asigurarea cantităților de cartofi pentru sămînță. In comparație cu anul precedent, cînd s-a asigurat o cantitate de 7.500 de tone cartofi de sămînță — din care o mare parte cu întîrziere — în toamna anului 1954 s-a asigurat cantitatea de 25.500 tone de cartofi de bună calitate pentru sămînță. Aceste cantități se află de pe acum depozitate în unitățile agricole cultivatoare de cartofi.

Spre deosebire de anii precedenți, cînd nu s-a ținut seama de soiul și varietatea cartofilor, în acest an cartofii destinați însămînțărilor au fost aleși din varietățile timpurii și semitimpurii, lucru foarte important pentru obținerea unor recolte sporite de cartofi, mai ales în regiunile din sudul țării.

Sămînța folosită la însămînțare, pe lîngă faptul că se cere să fie dintr-un soi valoros, corespunzător zonei respective, trebuie să mai îndeplinească două condiții de bază și anume: să fie curată și să germineze, în așa fel, încît din fiecare bob de sămînță să răsară o nouă plantă. Unii cultivatori mai folosesc încă practica dăunătoare de a nu face deosebire între boabele destinate consumului sau furajării animalelor și cele care trebuie însămînțate. Datorită acestei practici, în numeroase locuri, mai cu seamă în regiunile Constanța, Galați, Bîrlad, Iași și parte din București, culturile sînt amestecate cu plante de alte specii și pline de buruieni. Dacă, spre exemplu, într-o anumită cantitate de sămînță de grîu folosită la semănat există resturi de plante, semințe de buruieni și alte impurități în procent de 15 la sută și, în același timp, dacă din semințele de grîu nu încolțește un număr de boabe egal cu 15 la sută din întreaga cantitate, înseamnă că 30 la sută din cantitatea de sămînță nu va asigura formarea de noi plante. In felul acesta, după răsărirea plantelor, cultura se va prezenta mult rărită, buruienile se vor dezvolta în mare măsură și deci producția va fi micșorată.

Din cele arătate mai sus rezultă că este necesar să se folosească la însămînțat numai sămînță curată, care să încolțească într-un procent cît mai apropiat de sută la sută. De aceea, înainte de însămînțare, semințele trebuie condiționate, adică trebuie făcută curățirea și separarea lor, în funcție de mărime și greutate. In acest fel, vom asigura pentru însămînțări semințe mari și sănătoase.

Pentru a veni în ajutorul țărănimii muncitoare, sfaturile populare au organizat centre pentru condiționarea semințelor, centre care sînt prevăzute cu mașinile necesare, cum ar fi vinturători, selectoare etc.

Rezultatele obținute pînă în prezent în acțiunea de pregătire a semințelor pentru campania agricolă de primăvară arată că nu în toate regiunile această acțiune se desfășoară într-un ritm satisfăcător. Așa, bunăoară, regiunile Arad, Baia Mare și Oradea sînt mult rămase în urmă. Aceasta se datorește în cea mai mare parte slabei organizări a muncii, îndeosebi la centrele comunale pentru condiționarea semințelor.

Față de această situație, organele agricole și de stat au datoria să ia fără întîrziere cele mai energice măsuri pentru buna organizare a activității centrelor comunale pentru condiționarea semințelor și folosirea întregii capacități de lucru a acestora, în așa fel, încît în timpul care a mai rămas pînă la începerea lucrărilor agricole de primăvară să fie condiționată întreaga cantitate de sămînță ce urmează să fie însămînțată.

O altă măsură agrotehnică menită să asigure o recoltă sporită la hectar este încercarea puterii de încolțire a semințelor. In standardele de stat este stabilită puterea de încolțire minimă pe care trebuie să o aibă fiecare fel de sămînță, pentru a putea fi folosită la însămînțat. Așa, de pildă, cerealele păioase trebuie să aibă o putere de încolțire de minimum 90 la sută, porumbul și floarea-soarelui de 85 la sută, bumbacul și inul de 80 la sută, mazărea de 90 la sută etc. Verificarea puterii de încolțire a semințelor folosite la însămînțare de către unitățile agricole socialiste se face în cadrul laboratoarelor regionale pentru controlul semințelor. Țăranii muncitori cu gospodării individuale pot face încercarea puterii de încolțire a semințelor la centrele organizate în acest scop în cadrul căminelor culturale, școlilor etc., prin grija și sub îndrumarea inginerilor și tehnicienilor agronomi.

Dacă la însămînțări se folosesc semințe cu putere de încolțire mai mică decît limitele minime prevăzute în standarde, plantele vor răsări neuniform și cu goluri în care se dezvoltă buruienile. De aceea, verificarea puterii de încolțire a semințelor trebuie să fie o preocupare de seamă a fiecărui cultivator, pentru a înlătura astfel pagubele care pot fi provocate de folosirea la însămînțări a semințelor cu putere de încolțire redusă.

O măsură agrotehnică deosebit de importantă în acțiunea de pregătire a semințelor este tratarea lor în scopul de a împiedica răspîndirea unor boli ce se transmit prin sămînță, cît și pentru a mări și grăbi puterea de încolțire a semințelor. In acest sens, o mare atenție trebuie să se dea tratării semințelor de grîu împotriva mălurei și a celor de ovăz și orz împotriva tăciunelui. Pentru combaterea mălurei, semințele de grîu se vor prăfui cu anumite preparate, dintre care mai cunoscute sînt Abavitul B, Abavitul nou și Agronalul. Tratarea semințelor de orz și ovăz împotriva tăciunelui se face cu soluție de formalină, după indicațiile tehnicienilor și inginerilor agronomi.

In vederea desfășurării în cele mai bune condiții a acțiunii de tratare a semințelor au fost asigurate, atît prin organele agricole de la regiuni și raioane, cît și prin cooperație, cantitățile necesare de substanțe chimice. Din experiența anilor trecuți, s-a constatat însă că acțiunea de tratare a semințelor nu este suficient de îndrumată și controlată pe teren de către organele agricole și de stat. Din această cauză, în anul trecut au rămas în rețeaua comercială a cooperației cantități însemnate de formol și prafuri antimălurice nefolosite de cultivatori.

Pentru înlăturarea unei asemenea stări de lucruri în acest an, este necesar ca organele agricole și de stat din cadrul regiunilor, raioanelor și comunelor, să ducă o intensă muncă de lămurire în rîndul țăranilor muncitori explicîndu-le acestora importanța deosebită a tratării semințelor pentru sporirea producției agricole la hectar.

Acordînd atenția cuvenită asigurării și pregătirii semințelor necesare însămînțărilor de primăvară, oamenii muncii din agricultură vor pune bazele unei recolte îmbelșugate în acest an, contribuind astfel la ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului nostru muncitor.

Ziua Armatei Sovietice

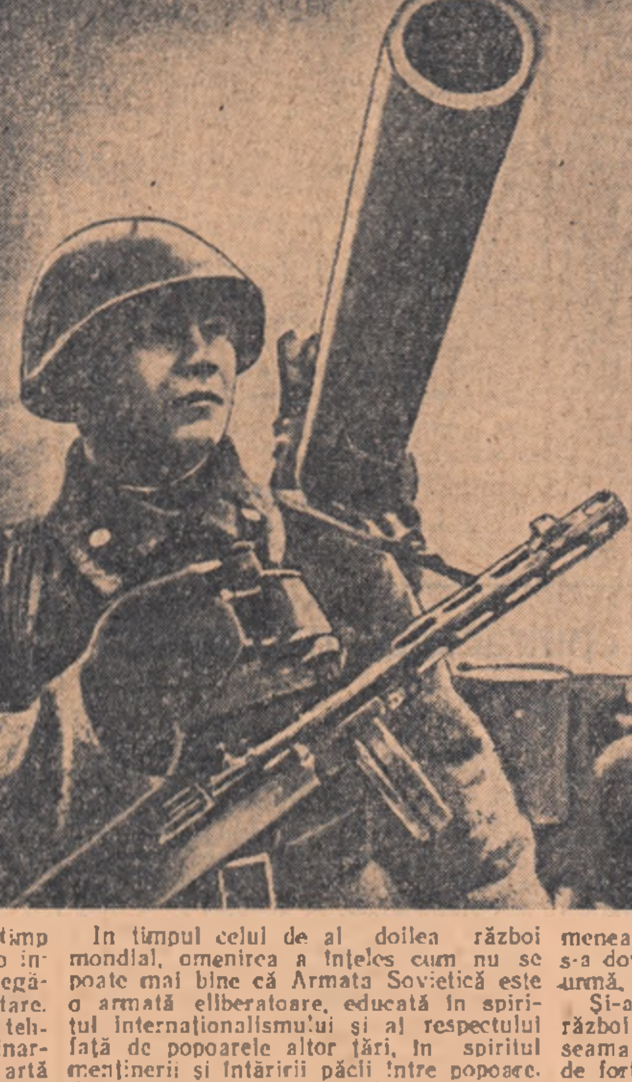
La 23 februarie, Armata Sovietică, prima armată a muncitorilor şi ţăranilor, prima armată de tip nou şi cu adevărat populară, împlineşte 37 de ani de existenţă. Sărbătorind cu entuziasm acest măreţ eveniment, poporul sovietic cinsteşte gloria şi vitejia puternicii sale armate, pavăză de neînfrînt a istoricelor sale cuceriri. La sărbătorirea celei de a 37-a aniversări a Armatei Sovietice, participă, alături de poporul sovietic, toţi oamenii muncii de pretutindeni. Ei îşi exprimă cu acest prilej dragostea şi încrederea în vitejii fii ai Patriei Sovietice, care stau neclintiţi de strajă păcii şi independenţei popoarelor.

Nepieritoare este gloria cu care s-a acoperit Armata Sovietică în cei 37 de ani care au trecut de la înfiinţarea ei de către statul sovietic. Steagurile ei au fluturat victorioase în anii războiului civil şi ai intervenţiei celor 14 state imperialiste, în ciuda uriaşelor greutăţi şi lipsuri cărora a trebuit să le facă faţă. La Ţariţîn şi Perm, la Petrograd şi Orel, la Kahovka şi Kiev, la Perekop şi Voloceaevska, viteji ostaşi ai tinerei Armate Sovietice au înfrînt pe generalii albgardişti şi pe intervenţionişti, izgonindu-i pentru totdeauna peste hotare. Răsunătoarea victorie dobîndită de Armata Sovietică, condusă de partidul bolşevicilor asupra contrarevoluţiei şi intervenţiei pusă la cale de imperialişti, a dat posibilitate popoarelor primului stat socialist din lume sa-şi consacre toate forţele muncii paşnice de refacere a economiei distrusă de război, de lichidare a înapoierii moştenite de la regimul ţarist, muncii de construire a socialismului.

Construind noua orînduire, socialistă, oamenii sovietici n-au uitat poruncile marelui Lenin de a sta în permanenţă de veghe, de a întări capacitatea de apărare a patriei şi de a păzi ca lumina ochilor libertatea cucerită. În anii care au urmat, sub conducerea Partidului Comunist, oamenii sovietici au dobîndit succese răsunătoare pe drumul vieţii noi deschise de Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie. Succesele mari dobîndite de economia sovietică au permis primului stat socialist din lume să-şi întărească neîncontenit puterea de apărare şi să-şi înzestreze armata cu tot ce-i era necesar pentru a putea zdrobi orice agresiune imperialistă. În acelaşi timp Partidul Comunist a desfăşurat o intensă şi susţinută muncă de pregătire şi formare a cadrelor militare. Înzestrată cu cea mai modernă tehnică de luptă şi condusă de cadre înarmate cu cea mai înaintată ştiinţă şi artă militară, Armata Sovietică a trecut strălucit cel mai greu examen din istoria sa: examenul Marelui Război pentru Apărarea Patriei împotriva cotropitorilor hitlerişti. Cea mai puternică maşină de război pe care a creat-o imperialismul, maşina de război hitleristă, a fost sfărîmată de invincibila şi eroica Armată Sovietică. În lupta contra cotropitorilor care aveau în sprijin economia tuturor ţărilor Europei subjugate de ei, poporul sovietic n-a precupeţit nimic. Lozinca „Totul pentru front, totul pentru victorie" a fost îndeplinită cu hotărîre de toţi oamenii sovietici. Cu toate tergiversările S.U.A. şi Angliei în ce priveşte efectuarea debarcarii forţelor lor militare în Europa, ostaşii sovietici au izgonit fiara fascistă, dîndu-i lovituri de moarte la Moscova, Stalingrad, Kursk, Orel, Leningrad, Odesa, Iaşi şi zdrobind-o apoi în propriul ei bîrlog. La 9 mai 1945, drapelele armatei hitleriste înfrînte s-au închinat definitiv în faţa victorioaselor flamuri roşii ale Armatei Sovietice. Armata care slujea cauza dreaptă a muncitorilor şi ţăranilor eliberaţi cucerea victoria în cea mai mare încleştare a timpurilor noastre. Forţa şi trăinicia orînduirii socialiste s-a dovedit încă o dată a fi de neînfrînt.

În mersul ei victorios, Armata Sovietică a eliberat de sub ocupaţia şi teroarea hitleristă popoarele din estul şi din sud-estul Europei. Printre primele popoare eliberate a fost poporul romîn. Muncitorilor şi ţăranilor muncitori din ţara noastră li s-a deschis astfel drumul spre o viaţă nouă. Pe acest drum a păşit, sub conducerea partidului clasei muncitoare, întregul nostru popor muncitor. Azi, pe acest drum ce ne-a fost deschis la 23 August 1944, mergem cu tot mai multă hotărîre sub înţeleapta conducere a partidului comuniştilor şi construim cu succes socialismul.

Victoria dobîndită de Armata Sovietică în cel de al doilea război mondial a dus la creşterea puternică a forţei statului sovietic, la creşterea considerabilă a prestigiului său internaţional.

În timpul celui de al doilea război mondial, omenirea a înţeles cum nu se poate mai bine că Armata Sovietică este o armată eliberatoare, educată în spiritul internaţionalismului şi al respectului faţă de popoarele altor ţări, în spiritul menţinerii şi întăririi păcii între popoare. Aceasta este de altfel una din principalele ei particularităţi, care o fac să fie iubită şi sprijinită nu numai de oamenii sovietici, dar şi de oamenii muncii din întreaga lume. Armatei Sovietice îi sînt străine scopurile murdare, scopurile care urmăresc cucerirea şi subjugarea altor popoare. În decursul întregii sale istorii, Armata Sovietică n-a atacat şi nici n-a intenţionat să atace pe cineva. Ea a slujit cu credinţă scopurile nobile ale apărării libertăţii şi independenţei Patriei Sovietice.

*

În actualele condiţii internaţionale, sărbătorirea celei de a 37-a aniversări a Armatei Sovietice capătă o semnificaţie deosebită. Cercurile agresive imperialiste pregătesc cu înfrigurare un nou măcel mondial în care să fie folosite armele atomice —război cu ajutorul căruia ei speră să reinstaureze stăpînirea capitalismului în lume. În acest scop ele au creat tot felul de blocuri şi pacte agresive, au perfectat acordurile care prevăd reînarmarea Germaniei occidentale, şi-au intensificat provocările războinice îndreptate împotriva R.P. Chineze şi au dezlănţuit nebuneasca cursă a înarmărilor.

În furia lor oarbă, capetele înfierbîntate ale celor ce urzesc războiul mizează din nou pe politica de aventură, aşa cum miza la timpul său şi Hitler.

Lansînd lozinca politicii aşa zise „de pe poziţii de forţă", cercurile agresive imperialiste încearcă să-şi impună voinţa statelor iubitoare de pace. Se înşeală aceste cercuri dacă-şi închipuie că această politică, menită să-i intimideze pe cei slabi, va putea avea vreun succes cînd este vorba de U.R.S.S. şi ţările lagărului democrat. Uniunea Sovietică nu s-a lăsat intimidată nici atunci cînd se afla singură în încercuirea capitalistă. Cu atît mai puţin astăzi, cînd alături de ea, în uriaşul lagăr al democraţiei şi păcii, se găseşte marele popor chinez şi popoarele ţărilor de democraţie populară. Azi, Uniunea Sovietică este mai puternică ca oricînd. Forţa ei economică a crescut considerabil faţă de perioada cînd s-a terminat cel de al doilea război mondial.

Partidul comunist şi guvernul sovietic au considerat că întărirea puterii de apărare este şi rămîne o sarcină importantă. Succesele uriaşe dobîndite de constructorii comunismului au făcut posibilă realizarea cu succes a acestei sarcini. Azi, Armata Sovietică dispune de tot ce s-a creat mai modern în domeniul tehnicii de luptă. „În momentul de faţă — a spus tovarăşul N. A. Bulganin — dispunem de o armată, forţe aeriene militare şi flotă maritimă de prim rang, bine înarmate şi capabile de luptă, gata să îndeplinească orice misiune a Partidului Comunist şi a Guvernului Sovietic, în ce priveşte asigurarea unei trainice securităţi a patriei noastre.

Această armată devotată cauzei comunismului şi păcii constituie un reazim puternic şi de neînfrînt al forţelor lagărului democratic şi al păcii. În ce priveşte armele atomice, tovarăşul Molotov arăta că: „Lucrurile au ajuns pînă acolo încît în producţia armei cu hidrogen, oamenii sovietici au obţinut un asemenea succes, încît nu Uniunea Sovietică s-a dovedit a fi în situaţia celui rămas în urmă, ci Statele Unite ale Americii".

Şi-au greşit socotelile aţîţătorii la război — nu numai pentru că n-au ţinut seama în calculul lor de actualul raport de forţe care există azi în omenire, care e favorabil lagărului păcii şi socialismului, dar şi pentru că n-au învăţat nimic din istorie.

Politica statului sovietic a fost şi va rămîne totdeauna o politică de apărare a păcii. Această politică corespunde nu numai intereselor poporului sovietic, ci şi năzuinţelor şi interesului tuturor popoarelor. Această politică are o pavăză de neînfrînt în cea mai puternică armată din lume. Armata Sovietică va da oricînd o ripostă zdrobitoare celor ce vor încerca să atenteze la libertatea poporului sovietic şi să arunce din nou lumea în focul războiului.

La cea de a 37-a aniversare a Armatei Sovietice, poporul nostru îşi îndreaptă cu recunoştinţă şi respect gîndurile către ostaşii sovietici care au căzut eroic în lupta pentru eliberarea Romîniei. Adresînd un fierbinte salut glorioaselor forţe armate sovietice, poporul romîn le urează noi succese pe calea întăririi capacităţii lor de luptă, pentru binele omenirii şi pentru triumful cauzei apărării păcii în lume.

Declaraţia guvernului sovietic
în legătură cu apropiatele lucrări ale subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare

La 25 februarie îşi începe lucrările la Londra subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare căruia, în baza unei hotărîri a Adunării Generale, îi revine sarcina de a face noi încercări în vederea realizării unui acord în problema reducerii armamentelor şi forţelor armate, precum şi a interzicerii armei atomice şi a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă. Importanţa realizării unui succes în activitatea Comisiei pentru dezarmare este evidentă. Totuşi, Comisia şi subcomitetul acesteia nu au făcut pînă în prezent nimic pentru realizarea unui acord internaţional corespunzător. În legătură cu aceasta, guvernul sovietic consideră necesar să facă următoarea declaraţie:

Încă de la crearea Organizaţiei Naţiunilor Unite, Uniunea Sovietică insistă pentru reducerea generală a armamentelor şi pentru interzicerea armei atomice, considerînd că sarcina primordială a Organizaţiei Naţiunilor Unite constă în a scăpa popoarele de primejdia unui război atomic. În acest scop, Uniunea Sovietică a prezentat în repetate rînduri propuneri urmărind încheierea unui acord internaţional cu privire la o reducere însemnată a armamentelor şi la interzicerea armei atomice.

Un nou pas important în acest domeniu a fost propunerea făcută de Uniunea Sovietică la cea de a 9-a sesiune a Adunării Generale, în septembrie 1954, cu privire la pregătirea unui proiect de convenţie internaţională referitoare la interzicerea armelor atomice, cu hidrogen şi a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă, la o reducere substanţială a armamentelor şi la instituirea unui control internaţional asupra îndeplinirii convenţiei. Pentru a înlesni posibilitatea realizării unui acord în această problemă, Uniunea Sovietică a propus ca la baza convenţiei să fie puse propunerile prezentate la 11 iunie 1954 subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare de către Franţa şi Anglia. După cum se ştie, această propunere sovietică a găsit sprijin atît la sesiunea Adunării Generale, cît şi în rîndurile unor cercuri largi ale opiniei publice mondiale. Adunarea Generală a însărcinat Comisia pentru dezarmare şi subcomitetul acesteia să examineze aceste propuneri ale Uniunii Sovietice şi propunerile celorlalte ţări pentru a găsi o soluţie acceptabilă problemei reducerii armamentelor şi interzicerii armelor atomice, cu hidrogen şi tuturor celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă. Adunarea Generală a adoptat atunci în unanimitate o hotărîre cu privire la necesitatea de a se depune noi eforturi pentru a se realiza un acord în problema reducerii armamentelor şi interzicerii armei atomice.

În pofida acestei hotărîri, Statele Unite ale Americii, Anglia şi Franţa întreprind acţiuni care duc de-a dreptul la împiedicarea unui acord internaţional. Tocmai acest lucru îl dovedesc acordurile de la Paris, încheiate de ele, care prevăd remilitarizarea Germaniei occidentale şi includerea ei în grupări militare îndreptate împotriva statelor europene iubitoare de pace, ceea ce duce în mod inevitabil la intensificarea cursei înarmărilor, inclusiv în domeniul producţiei armei atomice.

Acordurile de la Paris, a căror aplicare ar spori în mare măsură primejdia unui nou război în Europa, şi prin aceasta a unui război mondial, sînt aşadar incompatibile cu declaraţiile guvernelor susmenţionatelor puteri occidentale că ele ar fi gata să ducă tratative în problema reducerii armamentelor şi interzicerii armei atomice.

În contradicţie flagrantă cu declaraţiile de acest fel este şi hotărîrea adoptată la sesiunea Consiliului blocului nord-atlantic în decembrie 1954. Statele participante la acest bloc, printre care S.U.A., Anglia, Franţa şi Canada, care sînt în acelaşi timp membre în subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, au adoptat o hotărîre referitoare la pregătiri în vederea unui război atomic. O asemenea politică a guvernelor S.U.A., Angliei, Franţei şi celorlalte ţări participante la blocul nord-atlantic nu poate să nu ducă la accentuarea primejdiei unui război atomic de exterminare cu toate consecinţele lui grele pentru popoare, mai ales în regiunile cele mai populate din Europa, şi nu numai din Europa. Guvernul sovietic, urmărind constant slăbirea continuă a încordării internaţionale, instaurarea unei păci trainice şi durabile şi soluţionarea problemei reducerii generale a armamentelor şi a interzicerii armei atomice, consideră de datoria sa să atragă atenţia guvernelor S.U.A., Angliei şi Franţei asupra răspunderii pe care şi-o asumă în legătură cu remilitarizarea Germaniei occidentale, precum şi în legătură cu planurile lor de război atomic şi cu cursa înarmărilor care continuă.

Această politică a puterilor occidentale s-a făcut simţită de asemenea la rezolvarea problemei componenţei subcomitetului Comisiei pentru dezarmare. În subcomitet nu sînt reprezentate de loc ţările Asiei, deşi aceste ţări, ca şi celelalte ţări ale lumii, sînt interesate în rezolvarea problemei reducerii armamentelor şi interzicerii armei atomice. Uniunea Sovietică propusese să fie incluse în componenţa subcomitetului Republica Populară Chineză, India, precum şi Cehoslovacia. Puterile occidentale nu au acceptat însă această propunere şi au impus altă hotărîre, ceea ce a făcut ca componenţa subcomitetului să nu poată fi considerată satisfăcătoare, fapt care s-a şi răsfrînt negativ asupra întregii sale activităţi.

Interesele vitale ale popoarelor cer ca problema interzicerii armei atomice să fie soluţionată neîntîrziat, pentru a se face cu neputinţă folosirea energiei atomice — această mare descoperire a geniului uman — în scopuri ca exterminarea în masă a oamenilor. Ele cer să fie stabilită încă de pe acum o largă colaborare internaţională în domeniul folosirii paşnice a energiei atomice. Acest lucru are o deosebită însemnătate pentru ţările şi regiunile înapoiate din punct de vedere economic, precum şi pentru alte state care nu dispun în momentul de faţă de posibilităţi tehnice şi de altă natură necesare pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice în industrie, medicină şi în alte domenii paşnice de activitate.

Pornind tocmai de la această premiză, Uniunea Sovietică a propus să acorde un ajutor corespunzător unei serii de state în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri paşnice şi examinează problema acordării unui asemenea ajutor şi altor ţări.

Însemnătatea conferinţei internaţionale pentru folosirea paşnică a energiei atomice convocată la Geneva pentru luna august a.c., la care Uniunea Sovietică va lua parte activă, va depinde de asemenea de măsura în care ea va contribui efectiv la colaborarea internaţională în acest domeniu. Guvernul sovietic a şi declarat că la conferinţa menţionată va prezenta, în afară de toate celelalte, un raport cu privire la experienţa primei centrale electrice industriale construită în U.R.S.S. care funcţionează cu succes pe bază de energie atomică.

Se înţelege de la sine că lipsa unui acord internaţional cu privire la interzicerea armei atomice constituie o piedică serioasă în calea desfăşurării depline a colaborării internaţionale în domeniul folosirii paşnice a energiei atomice.

Guvernul Sovietic, călăuzit de hotărîrea Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste din 9 februarie 1955, care şi-a găsit expresia în declaraţia Sovietului Suprem, consideră necesar, ca şi înainte, să contribuie la realizarea unui acord între state cu privire la reducerea generală a armamentelor şi, în primul rînd, la o reducere însemnată a armamentelor statelor mari. Guvernul sovietic consideră că armele atomice, cu hidrogen şi toate celelalte arme de exterminare în masă trebuie să fie interzise şi că trebuie să fie înfăptuite măsuri corespunzătoare care să asigure un control internaţional eficient asupra interzicerii armei atomice, precum şi asupra reducerii armamentelor şi forţelor armate.

Un pas important spre interzicerea totală a armei atomice ar fi un acord internaţional pe baza căruia statele şi-ar asuma obligaţia solemnă de a renunţa la folosirea acestei arme. Se ştie că guvernul sovietic a făcut o propunere corespunzătoare în declaraţia sa din 21 decembrie 1953 şi a stăruit de asemenea asupra acestui lucru în tot cursul anului 1954 în cadrul tratativelor cu guvernul S.U.A. în problema atomică.

Din păcate, pînă în prezent nu a fost posibil să se realizeze înţelegerea necesară în această privinţă, deşi este absolut evident că asumarea de către state a obligaţiei de a renunţa la folosirea armei atomice corespunde intereselor tuturor popoarelor şi ar avea o importanţă dintre cele mai pozitive pentru micşorarea încordării internaţionale şi pentru consolidarea păcii. Dacă statele ar renunţa la folosirea armei atomice, acest lucru ar înlesni în multe privinţe realizarea unui acord cu privire la interzicerea totală şi necondiţionată a armei atomice, corespunzînd năzuinţelor tuturor popoarelor.

Numai interzicerea totală a armelor atomice şi cu hidrogen, interzicerea producţiei, stocării şi folosirii acestora poate soluţiona definitiv problema înlăturării primejdiei unui război atomic.

Din păcate, propunerile Uniunii Sovietice îndreptate spre interzicerea necondiţionată a armei atomice sînt respinse în mod sistematic de Statele Unite ale Americii, Anglia şi celelalte puteri occidentale, din care cauză nu s-a reuşit pînă în prezent să se realizeze un acord asupra acestei foarte importante probleme.

În ultimul timp, cercuri largi ale opiniei publice internaţionale cer distrugerea stocurilor de arme atomice şi cu hidrogen existente. Satisfacerea acestei cereri ar contribui la realizarea scopului principal — interzicerea totală a armei atomice şi scoaterea acestei arme din armamentele tuturor statelor.

În conformitate cu aceasta şi pentru a completa propunerile prezentate la cea de a 9-a sesiune a Adunării Generale, Guvernul Sovietic consideră necesar să prezinte propunerea ca statele să-şi asume următoarele obligaţii:

1. Să distrugă în întregime stocurile de arme atomice şi cu hidrogen de care dispun statele, folosind materialele atomice exclusiv în scopuri paşnice.

2. Să nu sporească efectivul forţelor lor armate şi armamentele lor în raport cu nivelul din 1 ianuarie 1955, şi să nu-şi sporească alocările în scopuri militare în raport cu nivelul alocărilor bugetare pe anul 1955.

Totodată, guvernul sovietic preconizează instituirea unui control internaţional corespunzător asupra respectării hotărîrilor sus-menţionate.

Guvernul sovietic recunoaşte că toate popoarele sînt vital interesate în rezolvarea problemei dezarmării şi interzicerii armei atomice. Nici un stat, indiferent dacă este sau nu membru al Organizaţiei Naţiunilor Unite, nici un stat nu trebuie să fie înlăturat de la participarea la rezolvarea acestei sarcini primordiale şi urgente.

În această ordine de idei este necesar să se amintească că Uniunea Sovietică a propus, printre altele, la conferinţa de la Berlin a miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri din ianuarie 1954, convocarea unei conferinţe mondiale pentru reducerea generală a armamentelor. Convocarea unei asemenea conferinţe corespunde intereselor micşorării încordării în relaţiile internaţionale, intereselor întăririi păcii generale.

Guvernul sovietic consideră necesar ca Organizaţia Naţiunilor Unite să convoace încă în anul 1955 o conferinţă mondială pentru reducerea generală a armamentelor şi interzicerea armei atomice.

18 februarie 1955. (TASS)

Pregătirile de război adîncesc mizeria maselor muncitoare din Italia

De mulţi ani, guvernele italiene care s-au perindat la putere se supun servil politicii imperialismului american, renunţînd la orice poziţie de independenţă naţională. Actualul guvern al Italiei prezidat de Scelba s-a transformat pur şi simplu într-un instrument docil şi ascultător al monopolurilor din S.U.A. Washingtonul comandă şi Scelba execută. Politica de trădare a intereselor naţionale dusă de guvernul lui Scelba a culminat cu ratificarea în Cameră a acordurilor de la Paris, care prevăd reînvierea militarismului german. El n-a ţinut seama nici de opoziţia dîrză a poporului italian şi nici de protestul energic exprimat în Parlament de patrioţii italieni — comuniştii şi socialiştii de stînga.

Scelba se pregăteşte acum să obţină ratificarea acordurilor agresive şi în Senat. Aceasta duce la agravarea şi mai mult a primejdiei care ameninţă Italia. Reacţiunea italiană încearcă astfel sa tîrască poporul italian fără voia lui în războiul pe care-l pregătesc cercurile agresive americane.

Cercurile agresive americane au transformat Italia într-o adevărată tabără militară. Numeroase oraşe italiene au fost alese de americani drept reşedinţa a diferitelor lor state maiore. Cea mai mare bază aeriană americană se află într-un oraş italian, la Foggia. De asemenea, americanii transformă acum oraşul Neapoli într-un depozit de arme de exterminare în masă.

Din cauza politicii criminale dusă de guvernul Scelba, Italia, ca şi celelalte ţări participante la gruparea agresivă prevăzută de acordurile de la Paris, este silită să facă faţă cursei înarmărilor. Din sărăcăcioasele ei resurse, ea va trebui să echipeze importante forţe armate. Pentru poporul italian, creşterea cheltuielilor militare înseamnă mai puţină pîine, mai puţină carne, mai multă mizerie şi şomaj. Scelba a recunoscut el însuşi la conferinţa de presă pe care a ţinut-o la Londra că încă de pe acum salariul unui muncitor italian este jumătate din acela al unui muncitor francez şi o treime din salariul unui muncitor englez. Or, situaţia economiei italiene se înrăutăţeşte mereu. Potrivit datelor oficiale, în toate ramurile industriei italiene producţia a scăzut simţitor. Paralel cu această scădere, se înregistrează o sporire serioasă a şomajului. Italia numără peste 5 milioane de şomeri. La aceasta se adaugă sporirea continuă a costului vieţii şi a impozitelor. În schimb, de pe urma pregătirilor de război cîştigă monopolurile ale căror afaceri merg din ce în ce mai bine.

Pentru ţărănimea italiană viaţa este şi mai grea. În timp ce o mînă de latifundiari stăpînesc 14 milioane de hectare, 2 milioane şi jumătate de familii ţărăneşti nu au nici un petec de pămînt, iar 1.700.000 de familii posedă în medie cîte o jumătate de hectar. În sudul Italiei mai dăinuie iobăgia. În această regiune, 81 la sută din ţărani nu au pămînt de loc, iar restul posedă în medie mai puţin de un sfert de hectar. Trebuie să mai adăugăm că proletarii agricoli „braccianti" sînt nevoiţi să-şi vîndă pe nimica forţa lor de muncă. Dar nici în aceste condiţii nu găsesc de lucru, deoarece un milion opt sute de mii dintre ei sînt şomeri. Publicaţiile oficiale recunosc că două milioane de oameni din satele Italiei trăiesc în bordeie.

Guvernul Scelba nu a găsit leacul pentru a rezolva această situaţie gravă. Pentru a se pune capăt acestei situaţii, Confederaţia Generală a Muncii din Italia a propus un program de reforme care prevede, printre alte măsuri, o politică economică productivă bazată pe exproprierea latifundiarilor, pe îmbunătăţirea condiţiilor de muncă, pe îngrădirea monopolurilor şi pe dezvoltarea legăturilor comerciale ale statului cu străinătatea. Într-un cuvînt, o politică de pace pentru binele poporului.

*

Acest program exprimă tocmai cererile maselor populare italiene care au dat în alegerile din 1 iunie 1953 zece milioane de voturi partidului comunist şi partidului socialist de stînga. În aceste alegeri, ele şi-au exprimat răspicat voinţa lor ca Italia să meargă pe calea păcii, a progresului şi a bunăstării. Dar în loc să meargă pe această cale, guvernul Scelba învesteşte sute de miliarde de lire pentru înarmare şi slujeşte cu tot mai multă slugărnicie pe imperialiştii americani.

Pentru a înşela masele populare, guvernul pălăvrăgeşte despre aşa-zisa reformă agrară, cu ajutorul căreia de fapt i-a ajutat pe latifundiari să scape de pămînturile proaste, şi nu pe ţărani. Ţăranii şi-au putut da seama că aşa-zisa reformă agrară a lui Scelba nu a fost de loc o reformă. De fapt, s-au vîndut ţăranilor 537.626 ha de pămînt neproductiv în schimbul uriaşei sume de 40 de miliarde de lire!

Acum guvernul a pus la cale o nouă mîrşăvie. El vrea să modifice legea contractelor de muncă dintre ţărani şi marii proletari. De ce? Pentru că, de bine de rău, această lege prevede că muncitorii agricoli nu pot fi concediaţi decît atunci cînd există motive întemeiate. Noua lege pe care ar vrea s-o adopte guvernul ar lăsa pe muncitorii agricoli cu totul la cheremul moşierilor. De aceea azi ţărănimea italiană continuă cu şi mai multă hotărîre lupta începută de ani de zile pentru a obţine condiţii de trai şi de muncă omeneşti. Lupta pentru pămînt, pentru înfăptuirea unei adevărate reforme agrare şi condiţii de trai omeneşti, iată care este ţelul principal al mişcării ţărăneşti italiene.

Luptele ţărăneşti se desfăşoară cu o intensitate mereu crescîndă pe tot întinsul Italiei. Grevele care au avut loc toamna trecută arată că ţărănimea muncitoare italiană încadrată în sindicatele C.G.M. din Italia este decisă să nu înceteze lupta pînă la victorie. Grevele care au avut loc pe valea Padului, în care sînt concentraţi 850 de mii de muncitori agricoli şi argaţi, la care se adăugă cele 200 de mii de muncitoare de pe plantaţiile de orez, s-au terminat prin victoria greviştilor. Ei au obţinut contracte colective cu majorare de salariu. De asemenea, în satele din Sicilia a avut loc o largă mişcare pentru pămînt la care au participat multe mii de ţărani săraci. În cadrul unor mari adunări şi manifestaţii, ţăranii, cu sprijinul întregii populaţii interesate, cer să li se dea imediat pămînt. Ţărănimea italiană luptă cu hotărîre cu toate că guvernul Scelba dezlănţuie împotriva lor o adevărată teroare. Zeci de mii de poliţişti au fost concentraţi pentru a înăbuşi acţiunile oamenilor muncii. Mii de muncitori agricoli, de tineri şi femei, au fost maltrataţi şi arestaţi. Unii dintre ei au fost răniţi. Sediile sindicatelor au fost atacate tîlhăreşte şi devastate. Pînă şi unităţi militare au fost trimise la sate pentru a gîtui lupta ţăranilor pentru pămînt şi pîine. Asemenea sălbăticii nu s-au mai pomenit în Italia de 50 de ani!

Văzînd împotrivirea tot mai mare a maselor largi populare faţă de politica sa de înfometare şi de război, guvernul Scelba caută să lovească în organizaţiile democratice ale poporului italian şi îndeosebi în Partidul Comunist Italian. El a anunţat tot soiul de măsuri teroriste împotriva Partidului Comunist Italian, măsuri care de fapt urmăresc să desfiinţeze orice drepturi democratice ale poporului.

Totodată, bande de terorişti, oblăduite de autorităţi, săvîrşesc atentate împotriva activiştilor Partidului Comunist Italian şi ai C.G.M.-ului. Cu toate aceste măsuri teroriste, valul de protest al maselor muncitoare din Italia împotriva ratificării acordurilor de la Paris creşte neîncetat. De cînd au început dezbaterile acordurilor agresive în Senat, delegaţii oamenilor muncii din Roma şi alte oraşe ca şi de la sate se prezintă în număr tot mai mare la senatorii, din toate partidele, înmînîndu-le petiţii. Aceste petiţii, care cer să nu fie ratificate acordurile de la Paris, sînt semnate de sute de mii de persoane.

Lupta împotriva reînvierii militarismului german ia o mare amploare şi se împleteşte cu acţiunile împotriva folosirii armelor atomice. Această opoziţie a maselor populare a făcut să se işte divergenţe tot mai mari între grupările politice care formează guvernul Scelba.

Aceste divergenţe, care în ultima vreme s-au accentuat, arată că lupta poporului italian pentru cîştigarea bătăliei pentru pace, libertate, independenţă şi un trai mai bun, obţine rezultate. Cauza poporului italian este o cauză dreaptă şi ea va triumfa.

Cine sînt organizatorii crimei de la Berna

BERNA 19 (Agerpres). — Informaţii sosite din Berna arată că în timp ce legaţia romînă era ocupată de banda de criminali fascişti şi clădirea era înconjurată de poliţie şi armată, poliţia federală a evacuat strada în care se află legaţia şi a interzis circulaţia. În tot acest timp însă în care strada nu era străbătută decît de patrulele de poliţişti şi soldaţi înarmaţi cu arme automate, la numai 50 de metri de legaţie staţiona o limuzină cu numărul HC 21251 A. aparţinînd forţelor S.U.A. de ocupaţie din Germania occidentală. Maşina avea motorul în funcţiune, iar uşile ca şi cutia de bagaje erau deschise.

LONDRA 19 (Agerpres). — Agenţia Reuter anunţă că poliţia elveţiană a găsit maşina care a adus la Berna pe banditjii ce au atacat legaţia romînă.

Agenţia engleză precizează următoarele: „Maşina poartă număr de înregistrare al forţelor americane din Germania şi a fost dusă la sediul poliţiei pentru cercetări.

Maşina era parcată într-o stradă liniştită, lăturalnică, din apropierea clădirii legaţiei. Poliţia este de părere că agresorii au intrat în Elveţia trecînd frontiera germano-elveţiană".

Autorităţile elveţiene au eliberat doi spioni americani bănuiţi a face parte din organizatorii atacului banditesc

GENEVA 19 (Agerpres). — Informaţii sosite din Berna arată că poliţia federală din Geneva a arestat pe spionii americani Fărcăşanu, preşedintele organizaţiei fasciste aşa-numita „Ligă a Romînilor Liberi", şi pe Barbu Niculescu, secretarul acestei organizaţii, bănuiţi de a face parte dintre organizatorii atacului banditesc împotriva legaţiei romîne din Berna.

După cum relatează ziarul „New York Times" din 17 crt., poliţia din Geneva i-a interogat în legătură cu rolul pe care l-au avut în atacul împotriva legaţiei romîne, pentru a vedea în ce măsură serviciile de spionaj american şi englez sînt implicate în acest atac.

Cei doi agenţi au fost eliberaţi în aceeaşi zi.

În legătură cu cele de mai sus, este semnificativ faptul că la 2 februarie ziarul parizian „L'Aurore", ale cărui legături cu imperialiştii americani sînt bine cunoscute, relata despre o întrunire secretă pe care au avut-o la Paris conducătorii grupurilor de fascişti şi trădători romîni din toată lumea, întrunire în cadrul căreia ei „au studiat situaţia". Printre trădătorii care au participat la întrunirea secretă de la Paris la care, după toate probabilităţile, s-a pus la cale la ordinul serviciului american de spionaj şi atacul banditesc de la Berna, au luat parte şi Mihail Fărcăşanu şi Constantin Vişoianu, agenţi înrăiţi ai aţîţătorilor la război americani.

Adunarea Naţională franceză a respins votul de învestitură cerut de guvernul Pineau

PARIS 19 (Agerpres). — Socialistul Christian Pineau, care a prezentat programul şi componenţa guvernului său spre aprobare Adunării Naţionale Franceze, a suferit o înfrîngere. Pentru programul lui Pineau şi componenţa guvernului propus de el au votat 268 deputaţi (socialişti, membri ai grupului „M.R.P.", majoritatea radicalilor şi o parte din membrii „Uniunii democrate şi socialiste de rezistenţă"). Împotriva lui au votat 312 deputaţi — comunişti, „republicani sociali", „republicani independenţi", grupul „acţiunii republicane şi sociale", „partidul ţărănesc independent", „independenţii din partea teritoriilor de peste mări" şi alţii.

*

PARIS 19 (Agerpres). — France Presse anunţă că Rene Coty, preşedintele Republicii l-a însărcinat pe Edgar Faure (radical-socialist) cu formarea noului guvern. După cum se ştie, Faure — cel de al patrulea om politic francez care capătă această misiune de cînd guvernul Mendès France a căzut, a fost ministru de finanţe şi de externe în acest guvern.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". Abonamente: pe 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poştale, factorii poştali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodăriile colective, gospodăriile agricole de stat şi S.M.T.